KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti 17:s vuosikerta
* Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 23 V. 1937 — Kuusipäivän 5:s päivä — Perjantaina tammikuun 29 p:nä

Kansan suuttumuksen ja vihan ankarat aallot

Heti kun ympäri maata kantautuivat sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen asiasta annetun syytöskirjelmän ankarat sanat, heti kun oikeussalissa kuuluivat itse teossa kiinni saatujen rikollisten ensimmäiset tunnustukset — koko meidän monimiljoonainen kansa alkoi liikehtiä. Tehtaan pillien vihellykset halkaisivat pakkasilmaa, hillittömän suuttumuksen tunne valtasi työtätekevät ja kaikkialla — tehtaissa, kolhooseissa ja sovhooseissa, laitoksissa ja tieteellisissä instituuteissa, Punaisen armeijan joukko-osastoissa, ja laivoilla alkoivat ankarat, täynnä valtavaa voimaa olevat kansan kokoukset.

Työläiset, kolhoosnikat, intelligenssit — koko sovettikansa tiukasti vaatii pyyhittäväksi maanpinnalta synnyinmaan katalien pettureiden, fasististen agenttien, spioonien, tuholaisten, murhaajien, diversanttien iljettävän trotskilaisen rosvojoukkion. Sammumatta leimuaa pyhän vihan tuli vihollisia kohtaan. Miitingeissä ja kokouksissa esiintyvät kommunistit ja puolueettomat. Iäkkäiden työläisten tilalle astuu nuoriso. He, jotka eivät ole koskaan esiintyneet kokouksissa, saavat puheenpitolahjan. Sielun syvyydestä tulevat sanat, jotka ovat täynnä päättäväisyyttä ja miehekkyyttä. Kuin myllertävä valtameri, koko Liittomme näinä päivinä lähettää mahtavia suuttumuksen ja vihan aaltoja syytettyjen penkille, jossa istuu synnyinmaan petturien, petomaistuneiden, inhimillisen muodon menettäneiden vihollisten rosvojoukkio.

Koko sovettikansa on noussut, sillä on kajottu kaikkein pyhimpään — mitä suurimman rakkauden tunteeseen sosialistista synnyinmaata kohtaan, Lenin-Stalinin puoluetta kohtaan, sosialismin asialle rajattoman uskollisuuden tunteeseen, vastuun tunteeseen revolutsion kohtaloista.

Maamme jokainen kansalainen on sosialistisen rakennustyön aktiivinen osanottaja, jokainen meistä on kivi kiveltä rakentanut sosialismin sopusuhtaisen ja suurenmoisen rakennuksen. Taakse on jäänyt taistelun ja vaikeuksien voittamisen raskas tie. Rakennustelineet on jo poistettu sosialismin rakennukselta ja se on tullut kaikkien eteen linjojensa koko kauneudessa. Mutta löytyypä ihmisiä, jotka haluavat luhistaa luodun, haluavat täyttää maamme fasististen valloittajien sotajoukoilla, haluavat kääntää maan takaisin pimeyteen ja köyhyyteen, luovuttaa kansamme kapitalismin ikeen alle. Trotskin ja hänen isäntiensä — Saksan ja Japanin fasistien ohjeiden mukaan trotskilaiset halusivat tehdä meistä kapitalismin orjia ja repiä maamme kappaleiksi. Tästä johtuu kaikkien työtätekevien palava ja pyhä viha näitä ylitiöpäitä, fasismin verikoiria kohtaan.

— He halusivat hukuttaa meidät vereen, tällaiset viholliset on tuhottava kaikki viimeiseen asti — sanovat resolutsiossaan Martyn nim. om. tehtaan työläiset Leningradissa.

— Vihassaan maatamme kohtaan trotskilaiset menivät niin pitkälle, että päättivät sen myydä kappaleittain. He halusivat istuttaa niskaamme kapitalistit ja tilanherrat. Mutta se ei heille milloinkaan onnistu. Kirovilaisten sanat: ammuttava, säälimättä tuhottava käärmeet! — Tällainen on Leningradin Kirovin tehtaan työläisten tahto, tehtaan, joka kantaa Sergei Mironovitsh Kirovin kunniakasta ja unontumatonta nimeä, Kirovin, joka kaatui trotskilais-zinovjevilaisten epäsikiöiden kädestä.

Puhuessaan miitingeissä, työläiset ja kolhoosnikat kuvaavat attomalla kiihtymyksellä leimaavat kapitalismin restauraattorit. Kun Pjatakov, Radek, Sokoljnikov, Serebrjakov oikeuden edessä laajasti esittivät trotskilaisen kapitalismin palauttamisohjelman, niin jokainen tunsi, miten suuri on näiden pettureiden viha työtätekeviä kohtaan. Työläiset ja kolhoosnikat saavat konkreettisen käsityksen siitä, mitä heille tuo kapitalismin restauratsio. Eipä suotta tämän vuoksi vanhat työläiset ja työläisnaiset, vanhat kolhoosnikat ja kolhoosnikkanaiset käänny nuorison puoleen kertomuksilla menneisyydestä, kutsulla suojeila kuin silmäterää sosialistista synnyinmaata.

Maan kaikilta ääriltä — Leningradista ja Kievistä, Sverdlovskista ja Bakusta, Tbilisistä ja Arkangelista, Kemerovosta ja Vladivostokista, Tashkentista ja Alma-Atasta — virtaa työtätekevien resolutsioita, joissa vaaditaan raivostuneen pedon tuhoamista. Tämä virta kasvaa joka päivä sitä mukaa, kun oikeudessa avautuu esiin ennenkuulumattomien petosten ja petturuuden ketju. Trotskilaisten vuodattamasta työtätekevien verestä, synnyinmaan myymisestä, terrorista johtajiamme vastaan, sosialistisen rakennustyön murtamisesta työtätekevät vaativat tilintekoa vihollisen kanssa.

Näin esimerkiksi kirjoittavat Gorlovskin typpilannoketehtaan työläiset, tehtaan, jossa saksalainen spiooni, trotskilainen Rataitshak organisoi räjähdyksen:

"Fasistiset palkkakätyrit murhasivat rakkaan Sergei Mironovitsh Kirovin. Heidän pedonkäpälänsä tukehduttivat tehtaamme parhaita udarnikkoja ja stahanovilaisia. Me pyydämme SSTL:n prokurooria tov. Vyshinskiä lukemaan oikeudessa, koko maamme edessä tehtaan parhaimpien ihmisten nimet, ihmisten, jotka tuhoutuivat trotskilaisten diversanttien kädestä. Tietäköön koko maailma, keitä nämä roistot murhasivat. Tässä uhrien luettelo: Ivan Jegorovitsh Lunev, stahanovilainen, syntynyt v. 1902; Vladimir Andrejevitsh Judin, lahjakas insinööri, syntynyt v. 1913; Jelisei Feodorovitsh Kurkin, nuorisoliittolais-stahanovilainen, syntynyt v. 1916; Irina Jegorovna Streljnikova, udarnikkanainen, syntynyt v. 1913; Nikolai Ivanovitsh Mosiets, udarnikka, syntynyt v. 1913. Nämä toverit on murhattu. Haavottuneita oli yli kymmenen henkilöä".

Työläisten veri, trotskilaisten organisoimissa katastrofeissa tuhoutuneiden puna-armeijalaisten veri polttaa trotskilaisten pahantekijäin, rosvojoukkion atamaanin Juudas-Trotskin käsiä.

Oikeudessa syytetyt Drobnis, Muralov, Norkin ja muut ammattipyövelien kyynillisyydellä kertoivat siitä, miten trotskilaiset suhtautuivat työläisten elämään. Mitä enemmän uhreja, sitä parempi trotskilaisille, mitä enemmän tulee vuodatettua verta, sitä pikemmin trotskilaiset pääsevät kiipeämään valtaan. Tällaisen tien valitsivat trotskilaiset, tätä vaati Juudas-Trotskij. Voidaan kuvitella, millaisia meriä työtätekevien verta Trotskij ja hänen joukkionsa vuodattaisivat, jos niille onnistuisi, vaikkapa hetkeksi päästä valtaan. Maamme työtätekevät saisivat tuntea fasistisen terrorin kaikki kauhut, minkä edessä kalpenee denikiniläisten ja koltshakilaisten vastavakoiluelimien terrori.

Ei ole katalampaa petosta kuin synnyinmaan pettäminen. Stalinilaisessa Konstitutsiossa synnyinmaan pettäminen katsotaan kaikkein raskaimmaksi rikokseksi. Halveksittujen heittiöiden — trotskilaisten, jotka nyt ovat vastaamassa proletaarisen oikeuden edessä, ja jotka ovat menneet fasistejakin pitemmälle kataluudessaan, on kärsittävä kaikkein raskain rangaistus.

Työläiset, kolhoosnikat, intelligenssit, jotka huolellisesti ovat seuranneet oikeusprosessia, eivät voi sivuuttaa myöskään sitä, että syytettyjen tunnustukset useilla painavilla ja kumoamattomilla tosiasioilla paljastavat oikeistolaiset luopiot ja heidän johtajansa. Sadat resolutsiot vaativat heidän vastavallankumouksellisen toimintansa kaikkein ankarinta tutkimista ja kaikkien syyllisten vetämistä säälimättömään edesvastuuseen.

Trotskilainen käärmeen pesä, luvultaan mitätön, mutta kataluudeltaan mitä turmiollisin, tulee murskattua loppuun saakka. **Trotskilainen käärme on pyyhkäistävä maan pinnalta** — siina suuren kansan yksimielinen vaatimus.

Tiiviimmin kuin milloinkaan on maa yhdistäytynyt Leninin-Stalinin puolueen ympärille, rohkeasti ja varmana jatkaa suurta matkaansa, kulkee eteenpäin, kommunismiin. Näinä päivinä, ilmaistessaan suuttumuksensa ja halveksumisensa trotskilaisia murhaajia kohtaan ja yksimielisesti vaatiessaan niiden tuhoamista, työtätekevät julistavat:

— Me olemme vartiossa! Millä hetkellä tahansa me olemme valmiit käymään suuren synnyinmaamme puolustamiseen. Viholliset, jotka rohkenevat häiritä rajojamme, rauhallista työtämme, tulevat säälimättä tuhotuiksi.

"Pravdan" pääkirjoitus tammikuun 27 p:nä v. 1937.

KUVASSA: Espanjan hallitusjoukkojen taistelija dynamiittipommilla torjuu kapinallisten tankin hyökkäyksen Madridin rintamalla. Sojuzfoto

Ranskan sanomalehdistö trotskilaisten oikeusjutusta

Paris 28 tammik. (TASS). Ranskan oikeisto- ja fasistilehdistö edelleenkin kaikin tavoin yrittää vääristellä Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusjutussa esilletuotuja asioita ja harjoittaa tavanomaista häikäilemätöntä sovettivastaista parjausta, jotapaitsi "Populaire" esiintyy yhdessä tämän lehdistön kanssa.

Radikaalinen "Ere Nouvelle" julkaisee oikeusjutun johdosta kirjoituksen, jossa se osoittaa, että Sovettiliitto täydellä syyllä suojelee turvallisuuttaan. Sanomalehti korostaa sitä, että on välttämätöntä suhtautua objektiivisesti Moskovan oikeusjuttuun, merkiten sen, että ranskalaisten sanomalehtien omien kirjeenvaihtajien, jotka ovat seuraamassa oikeusjuttua, useimmissa tiedonannoissa näkyy yhä selvemmin todisteet trotskilaisten suorittamista rikoksista. Kaikista tiedonannoista — kirjoittaa sanomalehti — muodostuu kuva, että "syytetyt ovat todella syyllisiä maansa pettämiseen ja on ymmärrettävää, että syytetyt ovat saaneet vastaansa kansan suuttumuksen". Sanomalehti lopettaa kirjoituksensa siihen, että jos tällaisia rikoksia olisi suoritettu Ranskassa, niin ne olisivat myöskin aiheuttaneet samanlaisen kiihtymyksen ja myöskin olisivat lain ankaran rangaistuksen alaisina.

"Humanitessa" Cachin vastaa "Populairen" kirjoitukseen, jossa yritettiin väästellä trotskilaisten oikeusjuttua. Cachin osoittaa, että trotskilaisten rikokset on aivan täsmällisesti todistettu ja että "yksikään rehellinen sosialisti ei voi olla yhdessä meidän kanssamme leimaamatta tuollaisia rikoksia".

Kannattaa merkitä, että vieläpä taantumuksellinen zhurnalisti de Cerillis "Echo de Parisissa" julkaisemassaan kirjoituksessa, joka itseasiassa on sovettivastainen, korostaa sitä, että "Saksan gestapon ja trotskilaisten välillä on mitä läheisin yhteys" ja että Ranskan pääesikunta on hyvin tietoinen tästä yhteydestä.

Valtiollisen turvallisuuden pääkomissaarin arvonimen antamisesta Sovettiliiton sisäasiain kansankomissaarille tov. N. I. JEZHOVILLE

SOVETTILIITON TOIMEENPANEVAN KESKUSKOMITEAN PÄÄTÖS

Sovettiliiton Toimeenpaneva Keskuskomitea päättää:

Antaa Sovettiliiton sisäasiain kansankomissaarille tov. **Nikolai Ivanovitsh Jezhoville** valtiollisen turvallisuuden pääkomissaarin arvonimen.

Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja M. KALININ.

Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri I. AKULOV.

Moskova, Kreml.
Tammikuun 27 päivänä v. 1937.

Sovettiliiton puolustusasiain kansankomissaarin sijaisesta sotilasilmailuvoimien alalla

SOVETTILIITON TOIMEENPANEVAN KESKUSKOMITEAN PÄÄTÖS

Sovettiliiton Toimeenpaneva Keskuskomitea päättää:

1. Säätää Sovettiliiton Puolustusasiain kansankomissaarin sijaisen toimen sotilasilmailuvoimien alalla — hän on myöskin TTPA:n sotilasilmailuvoimien päällikkö.

2. Vahvistaa Sovettiliiton Puolustusasiain kansankomissaarin sijaiseksi sotilasilmailuvoimien alalla ja TTPA:n sotilasilmailuvoimien päälliköksi toisen luokan komandarmin tov. **Jakov Ivanovitsh Alksnisin.**

Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja M. KALININ.

Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri I. AKULOV.

Moskova, Kreml.
Tammikuun 27 päivänä v. 1937.

Sovettiliiton puolustusasiain kansankomissaarin sijaisesta merivoimien alalla

SOVETTILIITON TOIMEENPANEVAN KESKUSKOMITEAN PÄÄTÖS

Sovettiliiton Toimeenpaneva Keskuskomitea päättää:

1. Säätää Sovettiliiton puolustusasiain kansankomissaarin sijaisen toimen merivoimien alalla — hän on myöskin TTPA:n merivoimien päällikkö.

2. Vahvistaa Sovettiliiton puolustusasiain kansankomissaarin sijaiseksi merivoimien alalla ja TTPA:n merivoimien päälliköksi laivaston ensimmäisen luokan flagmannin tov. **Vladimir Mitrofanovitsh Orlovin.**

Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja M. KALININ.

Sovettiliiton Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri I. AKULOV.

Moskova, Kreml.
Tammikuun 27 päivänä v. 1937.

Kronikkaa

Sovettiliiton Toimeenpaneva Keskuskomitea on päättänyt siirtää valtiollisen turvallisuuden pääkomissaarin tov. **G. G. Jagodan** varaväkeen.

Kirovin radan kahden napapiirintakaisen osaston kilpailu

KANTALAHTI, 27 (Karel-TASS). Näinä päivinä ovat Kantalahden rautatieläiset allekirjoittaneet sosialistisen kilpailun sopimuksen radan Muurmannin osaston kanssa. Kantalahden rautatieläiset sitoutuivat täyttämään kuluvan vuoden valtion rahtausplaanin lokakuun 20 vuosipäivään mennessä, järjestämään tammikuun aikana 6 stahanovilaista junaa ja pyrkimään saamaan kaikki junat stahanovilaisiksi.

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Tammikuun 24 päivän iltaistunto

Syytetty SEREBRJAKOVIN kuulustelu

Vyshinskij: Olkaa hyvä ja sanokaa milloin te uudistitte sovettivastaisen rikoksellisen toimintanne?

Serebrjakov: Syksyllä v. 1932. Minun luo pistäytyi Mratschkowskij ja informeerasi minua trotskilais-zinovjevilaisen blokin muodostamisesta, mainitsi tämän keskuksen kokoonpanon ja samalla tiedoitti, että keskus on päättänyt epäonnistumisen varalta järjestää varakeskuksen.

Vyshinskij: Miten te suhtauduitte tähän ehdotukseen?

Serebrjakov: Minulle se ei ollut odottamattomuus. Vaikka minä loittoninkin trotskismin vastavallankumouksellisesta toiminnasta, niin kuitenkin minulle jäivät vastavallankumoukselliset mielialat huolimatta v. 1929 antamastani ilmoituksesta.

Vyshinskij: Silloin kun te annoitte ilmoituksen v. 1929, niin jäittekö te todellisuudessa trotskilaiseksi?

Serebrjakov: Niin, sisäisesti jäin trotskilaiseksi...

Edelleen syytetty Serebrjakov sanoo, miten hän kohtasi Gagrissa Pjatakovin, otti itselleen tuholaistoiminnan johtamisen transportissa ja Taka-Kaukasian trotskilaisen terroristisen järjestön johtamisen.

Serebrjakov: V. 1934 tai ehkä vuoden 1933 lopulla minä menin Kulkulaitosasiain kansankomissariaattiin, tapasin siellä A.M. Arnoldovin. Hän lausui täydellisen valmeutensa ottaa itselleen tuholaistoiminnan suorittamisen ja johtamisen transportissa. Me asetimme hänen kanssaan aivan konkreettisen ja tarkan tehtävän: Kuljetuksen hajalle laskeminen, keskimääräisen vuorokausilastauksen supistaminen sellaisella metoodilla, että lisätään tyhjien vaunujen liikkeelle laskua, ei suurenneta jo tähän asti alennettuja vaunujen ja veturien kulkunormeja jne. V. 1934 Tsutortranssiin tuli minun luo Livshits, hän oli eteläisen rautatien päällikkö. Minä hänelle tein informatsion keskustelustani Arnoldovin kanssa. Hän minulle tiedoitti, että hänellä on eteläisellä rautatiellä sijainen Zorin ja että hän voi kehittää työtä. V. 1934 samoin minä vedin tuholaistoimintaan transportissa Tomskin rautatien päällikön Mironovin. Ja minulla oli myöskin v. 1934 tiedot siitä, että on vedetty työhön Fufrjanskij, joka työskenteli Kulkulaitosasiain kk:ssa, samoin Jemshanov — Moskova—Donbassin rautatien päällikön sijainen. Mainittiin myös Knjazevin nimi järjestön jäsenenä.

V. 1935, kun **L. M. Kaganovitsh** tuli transporttiin ja kun minulla tuli suuri pelko ryhmämme epäonnistumismahdollisuudesta, niin Arnoldov minua rauhoitti sanoen, että tuholaistoiminta transportissa on maskeerattu erittäin hyvin juuri näillä samaisilla "normeilla", että "määrärajanormit" ovat saaneet niinsanoen kansalaisoikeudet transportissa. Siitä huolimatta, että "määrärajanormit" saivat kansalaisoikeudet, Kaganovitsh paljasti kaiken tämän. Arnoldov suoritti tätä työtä ei ainoastaan itse, vaan "määrärajanormien" teoreetikkojen avulla, joiden joukossa oli muitakin kuin järjestön jäseniä. Hän oli heidän kanssaan jollain tavalla yhteydessä, heidän sukunimiään hän ei minulle maininnut.

Arnoldovin Kaganovitsh eroitti määrärajojen kannattajain paljastamisen jälkeen.

Silloin Arnoldov sanoi, että Kulkulaitosasiain kk:ssa kansankomissaarin sijaiseksi menee Livshits ja ehdotti, että kaikki yhteydet transportin alalla siirrettäisiin Livshitsille.

V. 1934 saapui Moskovaan Mdivani ja kertoi minulle ja Pjatakoville että Taka-Kaukasiassa kehittyy toiminta ja että keskus on suunniteltu ja pyysi meidän sanktsiota. Mdivani tiedoitti, että heillä on ollut kysymys terroristisesta teosta Berijaa vastaan. Me Pjatakovin kanssa annoimme ohjeen terroristisen teon valmisteluun ryhtymisestä Stalinia vastaan, keskeyttämättä terroristisen teon valmistelua Berijaa vastaan.

Vyshinskij: Keskeyttämättäkö?

Serebrjakov: Keskeyttämättä.

Vyshinskij: Siis ymmärränkö minä oikein, että yhden murhayrityksen asemesta, jota esitti Mdivani, te esititte kahta murhayritystä?

Serebrjakov: Niin. Kun v. 1935 minä taas tapasin Pjatakovin, heräsi kysymys vielä yhden terroristisen teon valmistelusta, nimenomaan Jezhovia vastaan. Mdivanille annettiin tehtäväksi asettaa kysymys yhdistymismahdollisuudesta dashnakien kanssa Armeniassa, mussavatistien kanssa Azerbaidzhanissa ja gruzialaisten menshevikkien kanssa Gruziassa.

Vyshinskij: Mitä on tehty realisesti tämän päätöksen täytäntöön panemiseksi?

Serebrjakov: V. 1935 lopulla dashnakkeihin ja mussavatisteihin nähden Mdivani minulle ilmoitti, että hän on tunnustellut vain yhteyttä, mutta menshevikkien kanssa hän on solminut sopimuksen. Kontaktin menshevikkien kanssa hän on saanut sillä perustalla, että Gruzialle annetaan hallitseva vaikutus Taka-Kaukasian alueella.

Vyshinskij: Gruziako alistaa vaikutuksen alaiseksi Armenian ja Azerbaidzhanin.

Serebrjakov: Niin. Se on itsenäinen valtio, jolla on Taka-Kaukasiassa johtava rooli.

Valtiollisen syyttäjän kuulustelema syytetty **Livshits** vahvistaa Serebrjakovin ilmoitukset, siltä osalta, mikä koskee yhteyksiä häneen.

Syytetty **Pjatakov** vahvistaa, että hän antoi ohjeita **Livshitsille** tuholaistoiminnasta transportissa.

* * *

Ilmoitetaan väliaika tammikuun 25 p:ään kello 11 aamulla (TASS).

Tammikuun 25 päivän aamuistunto

Todistaja LOGINOVIN kuulustelu

Oikeus siirtyy kuulustelemaan todistaja Loginovia — "Koks"-trustin entistä johtajaa.

Vyshinskij: Mitä te tiedätte Pjatakovin trotskilaisesta maanalaisesta toiminnasta?

Loginov: Pjatakovin minä tapasin v. 1928 alussa. Minut oli siihen aikaan eroitettu puolueesta. Pjatakov antoi minulle, Livshitsille ja Golubenkolle direktiivin siitä, että lähiaikoina on annettava kaksinaamainen ilmoitus oppositsionista luopumisesta palatakseen puolueeseen ja siten saadakseen mahdollisuuden alkaa ryhmittää ympärilleen trotskilaisia kaadereita ja jatkaa taistelua puoluetta vastaan.

Eräässä seuraavassa keskustelussa Pjatakov sanoi, että taistelun perusmuotona tulee olla tästä lähin terroristinen toiminta. Sitäpaitsi Pjatakov sanoi, että tämä on Trotskin näkökanta.

Vyshinskij: Sanoiko Pjatakov teille, ketä vastaan on suunnattu terroristiset teot?

Loginov: Kyllä, Pjatakov osoitti, että terroristinen teko on suunnattava ensivuorossa Stalinia vastaan. Pjatakov ehdotti muodostettavaksi Ukrainaan trotskilaisen keskuksen, johon kuuluisivat Kostjubinski, Golubenko, Livshits ja minä.

V. 1932 lopulla minä tiedoitin Pjatakoville, että ukrainalainen keskus on muodostettu. V. 1934 Pjatakov ilmaisi tyytymättömyytensä sen johdosta, että kysymys terroristisesta taistelusta vanhaan tapaan rajoittuu meillä yleisiin fraaseihin. Pjatakov sanoi, että perushuomio tulee kiinnittää nimenomaan terroriin ja että yksi täytäntöönpanija on huomattavasti kalliimpi kuin monet laajat järjestöt.

V. 1935 alkukesällä Pjatakov osoitti, että on erikoisen lujasti valmisteltava terroristisia tekoja Stalinia, Molotovia, Voroshilovia, Kaganovitshia vastaan ja Ukrainassa Kosioria ja Postyshevia vastaan. Minä vastasin, että meidän perustäytäntöönpanijamme on määrätty Ukrainassa suoritettavia terroristisia tekoja varten paitsi muutamia henkilöitä, jotka on ajateltu kutsuttavaksi Moskovaan.

Vyshinskij: Oliko heitä paljon?

Loginov: Odessassa Golubenkon johdolla organisoitiin henkilöiden ryhmä, jota johti Kalashnikov ja joka valmisteli terroristista tekoa Stalinia vastaan, Dnjepropetrovskissa johti ryhmää Zhukov, joka valmisteli terroristista tekoa Voroshilovia vastaan.

Saman kohtauksen aikana Pjatakov asetti kysymyksen, että nyt on asetuttava laajan toiminnan tielle raskaanteollisuuden hajoittamisen alalla.

Vyshinskij: Mitä Pjatakov sitten neuvoi teidän tekemään tällä alalla?

Loginov: Hän osoitti, että perushuomio on kiinnitettävä koksikemiateollisuuden kemiaosaan, sillä sillä on puolustuksellinen merkitys.

Edelleen todistaja Loginov kertoo, miten hän toteutti tätä Pjatakovin direktiiviä. Uusilla rakennustyömailla kemiaosastot ryhtyvät työhön paljon myöhemmin koksiuuneja, tehtaita pantiin käyntiin ilman apuosastoja jne.

Vyshinskij: Eikö teillä ollut keskustelua Pjatakovin kanssa hänen uudesta ulkomaan matkastaan?

Loginov: Pjatakov osoitti, että hän v. 1935 oli uudelleen ulkomailla ja sai Trotskilta vahvistuksen direktiiviin siitä, että on järjestettävä yhteys Liiton sisällä olevien ulkolaisten fasistien kanssa, paljon päättävämmin kuin sitä on tehty tähän asti.

Tällöin Pjatakov sanoi minulle, että Trotskilla on aivan tiukka sopimus Saksan fasististen järjestöjen kanssa ja sopimus Japanin johtavien hallitsevien piirien kanssa yhteisestä taistelusta sovettivaltaa vastaan.

Vyshinskij: Minkälaisilla ehdoilla?

Loginov: Hän sanoi, että kysymys on suurista territoriaalisista myönnytyksistä niin idässä kuin myös Ukrainassa.

Vyshinskij: Nyt Rataitshakista. Kertokaa miten te olitte hänen kanssa yhteydessä rikostoiminnan alalla?

Loginov: Koska Rataitshak tunsi hyvin koksi-kemiateollisuuden, niin minä kerroin hänelle, minkälaisia toimenpiteitä me suunnittelemme.

Vyshinskij: Mitä puhuitte Rataitshakille yhteydestä Grashen ja ulkolaisen vakoiluosaston agenttien kanssa?

Loginov: Minä puhuin, etta meidän edessämme on tehtävä saada yhteydet ulkolaisten vakoiluosastojen kanssa.

Vyshinskij: Miten suhtautui Rataitshak teidän tiedoitukseenne?

Loginov: Rataitshak sillä hetkellä juuri etsi, kenen kautta voisi saada aikaan yhteyden ulkolaisen vakoiluosaston kanssa ja minä hänelle osoitin Grashen.

Vyshinskij (Kääntyen Rataitshakin puoleen): Oliko teillä tällainen keskustelu Loginovin kanssa?

Rataitshak: Kyllä, sellainen keskustelu oli. Loginov tiedoitti minulle, että hänellä on vastaava direktiivi Pjatakovilta. Pian sain myös minä Pjatakovilta direktiivin.

Vyshinskij: Syytetty Pjatakov, vahvistatteko te tämän lausunnon?

Pjatakov: Pääpiirteissään vahvistan.

Vyshinskij (Loginoville): Onko teillä tiedossa jotain Livshitsin rikollisesta toiminnasta?

Loginov: Palattuani Berlinistä v. 1931, loppukesällä tai syksyn alussa, minä kohtasin Livshitsin ja annettuani hänelle Berlinissä Pjatakovilta saaman direktiivin, minä tiedoitin Livshitsille siitä, että Pjatakov on muodostanut ukrainalaisen trotskilaisen järjestön, johon kuuluu myös Livshits. V. 1932 ja v. 1933 trotskilaisessa maanalaisuudessa Ukrainassa me jouduimme suorittamaan yhteistä työtä Livshitsin kanssa.

Vyshinskij (Livshitsille): Onko teillä minkäänlaisia huomautuksia todistaja Loginovin lausuntojen johdosta?

Livshits: Ei ole.

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Syytetty BOGUSLAVSKIN kuulustelu

Vyshinskij: Kertokaa, missä ilmeni teidän rikollinen trotskilainen toimintanne Siperiassa.

Boguslavskij: Minun toimintani alkoi helmikuun alussa v. 1928, jolloin minä sain Sosnovskin kautta Trotskin direktiivin siperialaisen trotskilaisen maanalaisen keskuksen muodostamisesta.

Tämä keskus oli organisoitu seuraavassa kokoonpanossa: keskuksen johtaja N. I. Muralov, minä — Boguslavskij, Sumetskij, Krolj, Surnov, Sosnovskij, Beloborodov, ja sitten, Siperiaan tultua, myös Radek. Siperialainen keskus oli yhteydessä v. 1928 trotskilaisen Moskovan ryhmän kanssa Eltsinin kautta ja myöhempinä vuosina Smirnovin kautta. Smirnovin kautta taas Siperian keskus oli yhteydessä v. 1932 Moskovassa muodostetun trotskilais-zinovjevilaisen keskuksen kanssa.

Vyshinskij: Missä ja milloin te kohtasitte Pjatakovia?

Boguslavskij: V. 1932 alussa, kuukautta en muista, nähtävästi helmikuussa, Raskaan teollisuuden kk:ssa Pjatakovin kabinetissa, sekä myös seuraavina vuosina, v. 1933 ja v. 1934, myöskin hänen kabinetissaan ja asunnossaan. V. 1932 Pjatakov informeerasi minua siitä kohtauksesta, joka oli Berlinissä yhtäältä Pjatakovin, Smirnovin ja Shestovin ja toisaalta Sedovin kesken. Hän sanoi, että tämän kohtauksen aikana hän sai Trotskilta direktiivin, joka asettaa toisenlaisille raiteille trotskilaisten työn, nimenomaan: työn perusmetoodiksi tulee terrori, ja sitten, niinkuin hän silloin sanoi, tehtävä on siinä, että aiheutetaan kaikenlaisia vaikeuksia Sovettiliiton taloudellisessa työskentelyssä.

Trotskin tämän direktiivin saanti asetti eteeni kysymyksen siperialaisen keskuksen uudestijärjestämisestä, sillä jo v. 1929 me, täyttäen Trotskin direktiiviä palasimme puolueeseen kaksinaamaisessa manöveraustarkoituksessa, mikä velvoitti meidät vaikkapa väliaikaisesti lopettamaan kaikki yhteydet ja toiminnan.

Saatuamme Trotskin direktiivin v. 1932, me muodostimme uudestaan Siperian keskuksen. Tämä keskus organisoitiinkin kuuluen siihen Muralov, Boguslavskij ja Sumetskij.

Tämän keskuksen työ v. 1932 sisältyy pääasiassa kadotettujen yhteyksien uudelleen aikaansaamiseen ja terrorististen tekojen organisoinnin valmisteluun, jotapaitsi terroristisen työn välittömän johdon otti itselleen keskuksen johtaja Muralov ja minä henkilökohtaisesti tunnustelin mahdollisuutta direktiivin toisen osan toteuttamiselle, joka koski niinsanottujen vaikeuksien aiheuttamista sovettihallituksen ja puolueen talouspolitiikan toteuttamisessa. Samana 1932 vuonna minä sain tietää Muralovilta, että Novosibirskissä on järjestetty Hodorozen johtama terroristinen ryhmä terroristisen teon suorittamista varten puolueen Siperian Aluepiirikomitean sihteeriä Eicheä vastaan. Muralov tiedoitti minulle v. 1933, että Hodoroze on komentanut yhden tämän ryhmän osanottajan Nikolai Ivanovin Moskovaan Stalinin murhaamista varten.

V. 1933 minä muodostin transportissa useita trotskilaisia tuholais-jatsheikkoja Tomskin ja Omskin rautateillä. V. 1934 minulla oli toinen kohtaus Pjatakovin kanssa. Katsoen meidän työmme kerrassaan epätyydyttäväksi, Pjatakov asetti jo sellaiset tehtävät, jotka vaikka eivät olleetkaan uusia, mutta kaikuivat uusilta. V. 1934 ensi kerran sanastoomme ilmaantuu kovalla äänellä sanottu sana: "Tuholaisuus".

Vyshinskij: Teittekö te jotain näiden direktiivien mukaan v. 1934?

Boguslavskij: Eri kohtauksien yhteydessä, joita minulla oli keskuksen jäsenten Muralovin ja Sumetskin kanssa, minä sain tietää siitä, että Kuzbassissa ovat Drobnis ja Norkin kehittäneet huomattavan tuholaistoiminnan.

Mitä tulee työhön transportissa, jota työtä johdin minä itse, niin v. 1934 lisääntyy rautatiellä huomattava määrä vaurioita, joita pani toimeen Zhidkov.

Suoritetaan erikoisen huomattavaa tuholaistoimintaa uusien rautateiden rakennuspaikoilla, varsinkin Eiche-Sokolj rautatiellä.

V. 1934 tuli minun tietooni, että paitsi Hodorozen ja Shestovin terroristiryhmiä, Muralov antoi erään sovhoosin tirehtöörille Kudrjatsheville tehtäväksi suorittaa terroristisen teon Sovnarkomin puheenjohtajaa Molotovia vastaan, jonka odotettiin saapuvan Siperiaan ja mm. tähän sovhoosiin. Terrorististen tekojen valmistelua suoritettiin siten, etteivät ne olisi keskittyneet yhdelle paikalle. Shestoville oli annettu organisoida terroristinen teko Molotovia vastaan, jos hän saapuu Kuzbassiin.

Vyshinskij: Keneltä Kudrjatshev sai sellaisen tehtävän?

Boguslavskij: Muralovilta. Minä haluan viitata vielä yhteen terroristiseen yritykseen, jota valmisteli Zhidkov.

Vyshinskij: Ketä vastaan valmisteli murhayritystä Zhidkov?

Boguslavskij: Se oli murhayritys, jota valmisteli Zhidkov Kaganovitshia vastaan, mutta se oli myöhemmin, v. 1935.

Vyshinskij: Entä valmisteliko vielä joku paitsi Zhidkov murhayritystä toveri Kaganovitshia vastaan?

Boguslavskij: Kyllä, Shestov. Hän valmensi ryhmiä, joiden tuli toimia, jos joku hallituksen jäsenistä, siinä luvussa myös Kaganovitsh olisi saapunut Siperiaan.

Seuraavista Boguslavskin vastauksista valtion syyttäjän kysymyksiin selviää, että Boguslavskij oli kiinteässä yhteydessä moskovalaisen terroristin Bermantin kanssa, jolla oli paljon aseita ja jolle Boguslavskij ehdotti näiden aseiden siirtämistä Siperiaan. Bermant matkusti aseineen Siperiaan, mutta NKVD:n elimet vangitsivat hänet matkalla ja aseet otettiin häneltä pois. Ennakkokuulustelussa Boguslavskij salasi nämä tosiasiat, mutta sitten ne tunnusti.

Vyshinskij: Ensi alussa te ette antaneet minkäänlaisia tunnustuksia, sitten aloitte antaa. Onko se selitettävissä joillakin erikoisilla olosuhteilla teidän olessanne vartioinnin alaisena, ehkä teitä on jollain tavoin painostettu?

Boguslavskij: Ei ole.

Vyshinskij: Ehkä teille yksinkertaisesti esitettiin, että antaisitte ne tunnustukset, joita te myöhemmin annoitte, asettaen sille ehdoksi teidän kohtalonne helpoittamisen?

Boguslavskij: Ei.

Vyshinskij: Siis te aivan vapaaehtoisesti, vilpittömästi aloitte antaa näitä tietoja sisäisten henkilökohtaisten vakaumuksienne perusteella?

Boguslavskij: Aivan oikein ja jos minulle oikeus sallii, niin minä haluan esittää nämä motiivit.

Vyshinskij: Minkälaiset motiivit ovat pakoittaneet teidät, vanhan trotskilaisen, joka trotskilaisten asemilla on antanut kymmenisen vuotta taistelulle puoluetta vastaan, sovettivaltaa vastaan, joka on vangitsemispäivään asti suorittanut tätä sovettivastaista trotskilaista toimintaa, minkälaiset motiivit ovat pakoittaneet teitä puhumaan sitä mitä te puhutte — paljastamaan ihmisiä, aseista riisuutumaan jne.?

Boguslavskij: Minun on tässä oikeuden edessä sanottava suoraan, että viime vuosina minua ei ainoastaan kiusannut vaan erittäin suuresti vaivasi se rikollinen tila, jossa minä olin.

Suorittaen työtä paikkakunnalla, me emme ollenkaan tienneet, että meidän selän takana suoritetaan maamme kauppaamista ulkolaisille. Osaksi minä sain tietää siitä silloin, kun minulle annettiin syytekirjelmä. Mutta minulle tuli kaikki selväksi vasta täällä Pjatakovilta ja Radekilta.

Vyshinskij: Salasivatko teiltä Pjatakov ja Radek?

Boguslavskij: Hehän täällä osoittivat, että Trotskin viime direktiiviä v. 1935 lopulta he erikoisesti salasivat eivätkä puhuneet siitä kenellekään, siinä luvussa ei myöskään minulle.

Tietysti ilman sitäkin minä olin velvollinen käsittämään vaikkapa sen, minkä käsittää jokainen työläinen ja kolhoosnikka maassamme — mihin se johtaa.

Vyshinskij: Entä milloin te sen käsititte?

Boguslavskij: Silloin kun minut vangittiin, minä tunsin olevani sellaisen ihmisen asemassa, joka kulkee syvän kuilun reunalla ja tietää, että hänen on sinne pudottava. Kahdeksan päivän aikana, ennen minun ensimmäisiä tunnustuksiani, minulle oli jo aivan selvää, että on aika lopettaa.

Tammikuun 25 päivän iltaistunto

Syytetty MURALOVIN kuulustelu

Vyshinskij: Kertokaa osallistumisestanne länsi-siperialaiseen maanalaiseen keskukseen.

Muralov: Alussa v. 1931, ollessani komennuksella Moskovassa, minä tapasin Ivan Nikititsh Smirnovin. Hän minulle kertoi, että oli ulkomailla ja tapasi siellä Sedovia, kertoi Trotskin uusista asettamuksista terrorin sovelluttamiseen nähden kommunistisen puolueen ja hallituksen johtoa vastaan. Smirnov neuvoi pystyttämään jälleen siperialaisen keskuksemme niistä hänelle ja minulle tunnetuista henkilöistä, jotka v. 1929 olivat jälleen liittyneet puolueeseen. Nämä nimet tulivat mainituksi — Sumetskij ja Boguslavskij. Tämän keskuksen ensitehtävänä oli suorittaa trotskilaisten voimien kokoaminen ja suurten terrorististen tekojen organisoiminen. Saavuttuani Novosibirskiin, minä halusin tavata Sumetskia ja Boguslavskia ja kerroin heille sen, mitä esitti Ivan Nikititsh Smirnov ja minkä minä hyväksyin tarpeellisena. He myöskin olivat samaa mieltä minun kanssani ja tällaisessa kokoonpanossa alkoi toimia Siperiassa trotskilainen vastavallankumouksellinen keskus. Minä olin johtaja, Sumetskin tuli koota kaadereita, pääasiassa korkeakoulujen nuorison keskuudesta. Trotskisti Hodorodzelle minä annoin tehtäväksi organisoida terroristisen ryhmän. Hän muodosti sen v. 1932. Terroristisen teon kohteena oli NKP(b):n aluepiirikomitean sihteeri Eiche.

Samana vuonna 1932 Novosibirskiin saapui Shestov ja toi kirjeen Sedovilta. Tässä kirjeessä oli paljon kaunokirjallista ja oli kirjoitettu tavallisella tavalla, mutta se, mikä ei ollut kaunokirjallista, se salakirjoitus avattiin antipyrinillä, nimittäin — Trotskin direktiivit terroristisiin toimiin siirtymisestä. Kirje vahvisti sen, mitä sanoi Smirnov.

V. 1932 minä sain vielä yhden kirjeen Sedovilta, jonka toi minulle Zaidman — trotskilainen — insinööri. Siinä velvoitettiin jouduttamaan terroristisia tekoja Stalinia, Voroshilovia, Kaganovitshia ja Kirovia vastaan.

V. 1933 minä jälleen sain Sedovilta kirjeen, jossa sanottiin, että "starikka on tyytyväinen meidän toimintaamme". V. 1934 minä otin yhteyden Pjatakovin kanssa ja informeerasin häntä toiminnastamme. Pjatakov tiedoitti minulle siitä, että ovat menneet sopimukseen oikeistolaisten kanssa. Minua ensin ihmetytti, että oikeistolaiset ovat tulleet meidän kannalle sekä terrorin mielessä että tuholaisuuden mielessä, ja että heillä on oma keskuksensa johon kuuluvat Tomskij, Rykov ja Buharin. Tämä uutinen minua hämmästytti, ensinnäkin, siksi, että minä pidin heitä opportunisteina, ja toiseksi, pelkurimaisina ihmisinä, jotka eivät kykene teräviin toimiin (liikehtimistä salissa). Pjatakov minulle sanoi, että ne ovat muuttuneet. Tässä samalla minä sain tietää varakeskuksen kokoonpanosta, johon kuuluivat Pjatakov, Radek, Sokoljnikov, Serebrjakov.

Mitä tulee terrorististen ryhmien ja toiminnan organisointiin, niin Hodoroze organisoi minun välittömällä johdollani ensimmäisen ryhmän, johon kuului 3—4 henkilöä Novosibirskissä; sitten Tomskissa oleva ryhmä, johon kuuluivat Kashkin (industrialisen instituutin tirehtööri) ja Nikolajev (hänen assistenttinsa), joita minä tapasin, annoin ohjeita, hyväksyin heidän murhayritysplaaninsa sen varalta, jos Eiche matkustaa sinne. Anzherkassa ja Prokopjevskissa Shestov organisoi ryhmät. Prokopjevskissa yritettiin v. 1934 suorittaa terroristinen teko Molotovia vastaan, mutta teko osottautui epäonnistuneeksi.

Vyshinskij: Epäonnistuiko siksi, että te luovuitte siitä?

Muralov: Ei, silloin se yksinkertaisesti epäonnistui.

Vyshinskij: Kertokaa seikkaperäisesti, miten oli järjestetty toveri Molotovia vastaan suunnattu murhayritys?

Muralov: Minä annoin sen Shestovin tehtäväksi. Hän sanoi minulle, että hänellä on jo olemassa valmennettu ryhmä, jonka johdossa oli, nähtävästi, Tsherebuhin, ja että on valmennettu autonajuri, joka on valmis uhraamaan elämänsä riistääkseen Molotovin elämän. Mutta viime hetkellä autonajuri säikähti, ei uskaltanut uhrata elämäänsä, ja näinollen säilyi Molotovin elämä.

Vyshinskij: Missä ilmeni itse murhayritys?

Muralov: Auton tuli mennä ojaan täydessä vauhdissa.

Vyshinskij (Shestoville): Vahvistatteko te nämä Muralovin tunnustukset?

Shestov: Kyllä. Minä muistelen, että kesäkuun alussa v. 1935 oli odotettavissa Ordzhonikidzen saapuminen Kuzbassiin, ja minä sain Muralovilta ohjeet terroristisen teon suorittamisesta Ordzhonikidzea vastaan.

Vyshinskij: Mitä te teitte käytännöllisesti?

Shestov: Minä annoin määräyksen Tsherebuhinille pikaisesti matkustaa Prokopjevskiin henkilökohtaisesti johtaakseen terroristista tekoa Molotovia vastaan. Hän niin menettelikin. Kuten hän sitten minulle tiedoitti, hän antoi Arnoldille tämän terroristisen teon suorittamisen auto-onnettomuuden järjestämisen avulla tätä varten sopivalla paikalla. Siellä ei ole mikään pikku oja, niinkuin Muralov sanoi, vaan 15 metriä syvä kuilu.

Vyshinskij: 15 metriä syvä "pikku oja"! Missä toimessa oli silloin Arnold?

Shestov: Arnold oli garashin johtajana. Hän on kokenut autonajuri. Tsherebuhin otti ennakolta huomioon lisäkeinon: Jos jostain syystä Arnold arkailee, niin silloin toinen auto — kuorma-auto, joka tulee vastaan, se tulee iskeä henkilöautoa kylkeen, niin että molempien autojen tulee suistua kuiluun. Todellakin Arnold kuljetti Molotovia, käänsi ohjauspyörää ja siten desorientoi raskaan auton, joka sujahti ohi, ajurin ollessa siinä toivossa, että Arnold putosi kuiluun. Itseasiassa vaikka hän käänsikin ohjaustankoa kuiluun päin, muttei kääntänyt kyllin päättävästi.

Vyshinskij (Arnoldille): Kuulitteko te Shestovin lausunnot? Oikeinko hän sanoi? Oliko sellainen tosiasia?

Arnold: Kyllä, oli.

Syytetty Muralov väittää Shestovin lausuntoja vastaan siltä osalta, mikä koskee murhayrityksen organisointia Sergo Ordzhonikidzea vastaan.

Vyshinskij: Syytetty Shestov, kuulitteko te, että Muralov kieltää teidän lausuntonne?

Shestov: Minä puolustan omia lausuntoja mitä päättävimmin. Tsherebuhin ei suorittanut tuota terroristista tekoa vain siksi, että se ryhmä, jonka tuli ampua revolverilla kaivoksella "Koksovoi", säikähti, vaan Ordzhonikidze ei silloin käyttänyt autoa.

Vyshinskij (Muraloville): Eikö teillä ollut keskustelua Pjatakovin kanssa S. M. Kirovin murhan johdosta?

Muralov: Oli keskustelu, että sittenkin direktiivi saatetaan täytäntöön: yksi ihminen on jo korjattu.

Vyshinskij: Yksi korjattu! Eikö Pjatakov puhunut, että nyt on toisten vuoro?

Muralov: Vahvistan. Puhui.

Vyshinskij: Entä eikö puhuttu, että terrori yleensä ei anna tuloksia, kun murhataan ainoastaan yksi ja toiset jäävät ja että siksi on toimittava heti?

Muralov: Sekä minä että Pjatakov — me tunsimme, että on organisoitava siten, että kerralla aiheutetaan paniikki, hämmennys puolueen yläkerroksissa ja tällä keinolla tullaan valtaan.

Vastaten valtiollisen syyttäjän kysymyksiin Muralov kertoo, että vasta 8:nnella kuukaudella vangitsemisestaan hän käsitti, että on lopetettava, että hän ei halunnut tulla lipuksi vastavallankumoukselle ja siksi täydellisesti on tunnustanut suorittamansa rikokset.

Syytetty DROBNISIN kuulustelu

Vastaten toveri Vyshinskin kysymykseen osallistumisesta maanalaiseen trotskilaiseen rikostoimintaan v. 1927 jälkeen, Drobnis osoittaa, että puolueeseen palaamisensa jälkeen v. 1929 hän uudisti trotskilaisen toimintansa v. 1932 alussa. Siirryttyään työhön Keski-Aasiaan, hän sai Pjatakovilta tehtävän ottaa yhteyden siellä Safonovan ja Smilgan kanssa, jolle keskus oli asettanut tehtäväksi terrorististen ryhmien organisoinnin sitä varten, että niitä voitaisiin "importeerata" Moskovaan.

Edelleen Drobnis osoittaa, että toukokuussa v. 1934 trotskilaisen keskuksen päätöksen perusteella, hänet Pjatakovin avustuksella siirretään Länsi-Siperiaan trotskilaisen vastavallankumouksellisen toiminnan lujittamiseksi, jota paitsi Pjatakov asetti aivan uuden tehtävän: ei ainoastaan terrori, vaan myös diversio ja tuholaisuus. Vastaten toveri Vyshinskin kysymykseen, mihin sisältyivät Trotskin ohjeet, Drobnis osoittaa: "Pjatakov sanoi, että on välttämätön vetää tähän työhön myös spesialisteja entisten tuholaisten joukosta, ja niitä, joilla on vastavallankumouksellinen mieliala, ja että Länsi-Siperiassa on otettava yhteys Shestovin, Leonovin ja Vladimir Kosiorin kanssa. Matkalla Kemerovoon, jonne minut oli nimitetty Kemerovo-kombinatstroin päällikön sijaiseksi, minä pysähdyin ja minulla oli keskustelu Länsi-Siperian keskuksen johtajan Muralovin kanssa.

Vyshinskij: Otitteko te yhteyden paikallisten trotskilaisten kanssa Kemerovossa?

Drobnis: Kemerovossa minä pyrin ansaitsemaan puolue- ja sovettijärjestöjen luottamuksen vähentääkseni epäluottamuksellista ja epäluuloista suhtautumista itseäni kohtaan ja sitten alkaa värvätä ihmisiä

Maaliskuussa v. 1935 minut kutsuttiin Pjatakovin luo, jotta informeeraisin häntä tuholais- ja diversiotyöstäni Kuzbassissa ja erikoisesti Kemerovon kemiakombinaatilla.

Pjatakov sanoi minulle, että Trotskij vaatii energisempää hyökkäystoimintaa ja korosti, että ei tarvitse kainostella keinoja.

Palattuaan Kemerovoon, osoittaa Drobnis, hän, Pjatakovin ohjeiden mukaan otti yhteyden tuholaisten: rakennustyömaan päällikön Norkinin ja pääinsinöörin Kartsevin kanssa ja kehitti työtä Norkinin laatiman ja Pjatakovin kanssa sovitun plaanin mukaan. Plaaniin sisältyi varojen sijoittaminen toisluontoisiin toimenpiteisiin, rakennustöiden jarruttaminen siihen suuntaan, että tärkeitä objekteja ei saataisi pantua käyntiin hallituksen osoittamina määräaikoina. Tuholaistoimintaa kehitettiin pääasiassa puolustusmerkityksen omaavissa tuotantolaitoksissa.

Vyshinskij: Pääasial'isesti puolustusmerkityksen omaavissa tuotantolaitoksissako?

Drobnis: Niin. Koksi-kemian alalla olevan tehtaan toimivissa tuotantolaitoksissa tietoisesti jätettiin useita vajavaisuuksia, jotka erittäin vakavasti vaikuttivat tehtaan työhön, alensivat tuotteiden laatua, antoivat korkeasti vesipitoista ja tuhkapitoista koksia. Huolimatta siitä, että koksikemiallisen tehtaan työläiset pyrkivät parantamaan työtä, ei se heille onnistunut sen tuholaisuuden takia, jota siellä suoritettiin.

Shestov saapui luokseni Kemerovoon syksyllä v. 1935. Hän kertoi, minkälaisia toimenpiteitä hän on suunnitellut, pääasiassa kaivosrakennustöiden murtamiseksi, hiilen tuotannon alentamiseksi ja monia muita toimenpiteitä. Hän neuvoi minua, että minä käyttäisin apunani Kemerovon kaivoksella entistä tuholaista Peshehonovia.

Shestov nähtävästi ei voinut ulottautua Kemerovon kaivokselle. Tämän vuoksi minun tuli välittömästi ryhtyä tähän työhön. Minä onnistuin saamaan yhteyksiä päällikön sijaisen kanssa ja sitten keskuskaivoksen päällikön Noskovin sekä Shubinin ja Kurovin kanssa ja heidän avulla suorittaa tuholaistyötä.

Vyshinskij: Noskov, Shubin, Kurov — ovatko nämä kaikki niitä, jotka tuomittiin Kemerovon oikeusprosessissa?

Drobnis: Ovat. Eräässä keskustelussa Noskov ilmoitti minulle siitä, että Peshehonov on hänelle sanonut, että hän oli vetänyt järjestöön tuholaistyötä varten saksalaisen insinöörin Stiecklingin.

Vyshinskij: Se samainen Stieckling, jonka asia käsiteltiin Kemerovon jutussa?

Drobnis: Niin. Minä vastasin kaikkeen: se on hyvä. Näinollen oli käynnissä laajalle kehitetty työ Kemerovon kaivoksella. Heinäkuussa v. 1935 Noskov selosti minulle sitä, että hän on valmistellut "Tsentralnaja"-kaivoksen räjäyttämistä, kaivoksen, jota hän johti; minä tämän hyväksyin.

Vyshinskij: Entä käsittelittekö te kysymystä siitä, minkälaisissa olosuhteissa tämän räjähdyksen tulee tapahtua?

Drobnis: Noskov sanoi, että sellainen tuholaistoimenpide kuin kaivoksien kaasuttaminen on, yhdistyy räjäytykseen ja aiheuttaa ihmisuhreja. Minä sanoin: mitäs siinä, on mentävä siihenkin. Vieläpä se tulee olemaan hyväkin, sillä se aiheuttaa työläisten suuttumuksen ja antaa mahdollisuuden vetää heidän sympatiansa puolellemme.

Vyshinskij: Te siis ette ainoastaan hyväksyneet tämän Noskovin plaanin — kaivoksen räjäyttämisen, vaan annoitte myös sanktsion siihen, että tämä tulisi suoritetuksi työläisten suoranaisen tuhoamisen olosuhteissa?

Drobnis: Minä kysyin Noskovilta — voidaanko suorittaa tällainen tuholaisteko ilman uhreja?

Hän minulle sanoi, että se mahdollisuus on poissuljettu. Minä tämän jälkeen sanoin, että tässä on turhaa kainostella, siihen on mentävä.

Vyshinskij: Miten te selititte tämän?

Drobnis: Minä sanoin että . . että on . . . minä puhuin jo siitä, että on mentävä myös siihen, että se on vieläpä . . . ja jos se aiheuttaa uhrejakin, niin se puolestaan aiheuttaa työläisten suuttumuksen ja siitä tulee meille hyötyä.

Vyshinskij: Mutta tämähän ei ole sitä, mitä te yritafter täällä vakuuttaa. Te täällä puhuitte, että kysyitte Noskovilta, eikö voisi ilman uhreja selviytyä. Teidän sanojenne mukaan seuraa, että te olitte ei ainoastaan tahtomatta uhreja, vaan, päinvastoin te katsoitte, että mitä enemmän tulee olemaan uhreja, sitä parempi on teille.

Drobnis: Niin, no niin, suunnilleen . . .

Vyshinskij: No, minä käsitän, että tästä on teidän tietysti epämukava puhua tässä kansan edessä, sellaisista asioista on epämukava puhua, mutta on puhuttava. Sille et voi mitään. Puhuitteko te siitä, että ei tarvitse kainostella sitä.

Drobnis: Puhuin.

Vyshinskij: Ja tämä merkitsee, että jos tämän yhteydessä tuhoutuu työläisiä, niin tuhoutukoon, rohkaisitteko te Noskovia?

Drobnis: Kyllä.

Vyshinskij: Rohkaisitte työläisten murhaamiseen ja vieläpä puhuitte, että mitä enemmän murhia, niin tulee parempi, näin minä ymmärrän?

Drobnis: Niin.

Vyshinskij: Sitten tämä räjäytys suoritettiin?

Drobnis: Minut vangittiin elokuun 6 p:nä, mutta räjähdys oli syyskuun 23 p:nä.

Vyshinskij: Entä annoitteko te sanktsion räjähdyttämiseen?

Drobnis: Sanktsion minä annoin heinäkuun lopulla tai keskivaiheilla.

Vyshinskij: Siis teidän vangitsemisenne ei häirinnyt räjäyttämisen suorittamista, sillä tehtaalle jäi Noskov?

Drobnis: Niin.

Vyshinskij: Entä olisiko voinut estää?

Drobnis: Estää? Tietysti, olisi voinut.

Puheenjohtaja: Syytetty Drobnis, entä minkälaisia neuvoja te annoitte Noskoville kysymyksiin nähden, jos kaikki olisi selvinnyt, kenen syyksi olisi ollut asetettava nämä diversio- ja tuholaisteot?

Drobnis: Koko syy olisi tullut asettaa puolueettomille spesialisteille.

Puheenjohtaja: Vaikkapa eivät olisi olleet mihinkään syyllisiä?

Drobnis: No, se on itsestään selvä.

Syytetty SHESTOVIN kuulustelu

Vyshinskij: Syytetty Shestov, kertokaa rikoksellisesta toiminnastanne.

Shestov: Minun trotskilainen toimintani alkoi lopulla v. 1923. Ollessani silloin Moskovan vuoriakatemian rabfakin opiskelijana, minä aktiivisesti puolustin trotskilaista platformua. V. 1924 minä ensimmäisen kerran petin puoluetta, kun eräässä puoluekokouksessa ilmoitin, että luovun trotskismista. Se oli valhetta.

Edelleen syytetty Shestov kertoo oikeudelle, miten hän, ollen v. 1931 Saksassa, sopi Pjatakovin, I. N. Smirnovin ja L. Sedovin kanssa trotskilaisen vastavallankumouksellisen työn suorittamisesta SSTL:ssa.

Vyshinskij: Tapasitteko te Berlinissä Sedovia?

Shestov: Kyllä. Ensikohtauksen aikana minä tein hänelle kysymyksen, mitä ajattelee johtajamme Trotskij, minkälaiset konkreettiset tehtävät hän asettaa meidän, trotskilaisten eteen?

Sedov sanoi, että hänen isänsä katsoo, että ainoa oikea tie, vaikea tie, mutta varma tie on Stalinin ja hallituksen johtajien väkivaltaisen voittamisen tie terrorin avulla. Sedov kysyi minulta, enkö minä tunne ketään saksalaisten firmojen tirehtööreistä, varsinkin Deilmannia. Minä sanoin, että muistan sellaisen sukunimen, hän on "Freilich-Klüpfel-Deilmann"-firman tirehtööri. Tämä firma suorittaa sopimuksen mukaan teknillistä apua kaivostöissä Kuznetskin alueella. "Niinpä siis — sanoi hän — minä neuvonkin teitä ottamaan yhteyden tämän firman kanssa ja tutustumaan herra Deilmanniin".

Minä tein kysymyksen: Miksi ottaa yhteys? Hän sanoi, että tämä firma auttaa kirjeenvaihdon lähettämistä Sovettiliittoon. Minä silloin sanoin hänelle: "Mitä te sitten minulle neuvotte, ettäkö minä menisin johonkin sopimukseen tämän firman kanssa?" Hän sanoi: "Mitä siinä on kauheata? Tehän käsitätte, että kun kerran he osottavat meille palvelusta, miksi me emme voisi osoittaa heille palveluksia, antaa eräänlaisia informatsioita?"

Minä sanoin: "Te minulle ehdotatte yksinkertaisesti olla spionina". Hän kohautti olkapäitään ja sanoi: "Turhaan te heittelette tuollaisia sanoja. Kysymyksen asettaminen taistelussa niin turhantarkasti, kuin te teette, ei ole oikein".

Vyshinskij: Minkälaisia tehtäviä te saitte ja miten te niitä täytitte?

Shestov: Minulla oli ennen pois matkustamista kohtaus mainitun firman tirehtöörin Deilmannin ja hänen apulaisensa Kochin kanssa.

Vyshinskij: Mikä oli teidän keskustelunne olemus?

Shestov: Ensinnäkin, spionitietojen saanti tämän firman edustajien kautta, jotka työskentelivät Kuzbassissa ja tuholais- ja diversiotyön järjestäminen yhdessä trotskilaisten kanssa. Puhuttiin myös siitä, että firma puolestaan osoittaa meille tukea.

Vyshinskij: Mitä tapahtui edelleen?

Shestov: Edelleen minä ryhdyin konkreettiseen operatiiviseen työhön. Minä aloin insinööri Stroilovin värväyksestä. Mentyäni hänen asuntoon, minä asetin kysymyksen suoraan. Sanoin, että minä tiedän hänen yhteyksistään "Freilich-Klüpfel-Deilmann"-firman kanssa, siksi minä suoraan sanon, että hänen on suotta riisuutua aseista, ja että on uudelleen alettava työskennellä aktiivisesti hajoitus- ja tuhoamislinjalla. Minulle ei ollut tärkeätä värvätä yksin Stroilov, vaan oli tärkeä värvätä hänen kanssaan samoin ajattelevat. Minä tiesin, että hänellä on suuri luottamus useiden insinöörien keskuudessa, minulla ei ollut epäilystä, että he ovat yhteydessä myös vastavallankumouksellisen toiminnan alalla. Minä varoitin häntä: Älkää ajatelkokaan ilmoittaa minusta GPU:lle, minulla on riittävä auktoriteetti Länsi-Siperian aluepiirissä, teitä ei usko kukaan, mutta jos minä puhun teidän työstänne sen, mitä tiedän, niin teidät ehdottomasti viipymättä vangitaan. Stroilov hämmästyi ja sanoi, että antaa vastauksen huomenna. Ja seuraavana päivänä Stroilov sanoi, että hän on suostuvainen osallistumaan järjestöömme. Stroilovin tuli laatia tuholaisuusplaani.

Vyshinskij (Stroiloville): Miten te muutuitte saksalaisen vakoiluosaston agentiksi?

Stroilov: Marraskuun lopulla v. 1930 minä matkustin Moskovaan TpKK:n sessiaan TpKK:n kandidaattijäsenenä. Minä olin kotikylän kolhoosissa, jossa asuvat vanhempani. Minusta tuntui silloin, että se, mitä on tehty kollektivisoinnin kanssa, ei ole oikeata asiaa. Joka tapauksessa, niihin tempoihin nähden, jotka on otettu. Minusta silloin tuntui, että niin industrialisoinnin tempot kuin laajuuskin, jotka meillä on otettu käytäntöön Liitossa, ovat liian suuria. Minulla oli horjuntaa. Minä aloin epäillä . .

Sen jälkeen, kun minä olin sessiassa, minä palasin Saksaan. Minulla heräsi halu jäädä Saksaan.

Vyshinskij: Heräsi halu jäädä Saksaan, ilmoititteko te tästä kenellekään?

(Jatkuu seuraavalla sivulla.)

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Syytetty SHESTOVIN kuulustelu

(Jatkoa edelliseltä sivulta.)

Stroilov: Minä en ainoastaan ilmoittanut, vaan annoin kirjelappusen.

Vyshinskij: Minkälaisen, kenelle?

Stroilov: Wüsterille. Annoin kirjelappusen, että minä olen päättänyt kieltäytyä Liittoon palaamisesta ja ilmaisen haluni jäädä Saksaan ja työskennellä heidän kanssa yhdessä energisesti ja täyttää heidän tehtäviä.

Vyshinskij: Miten tätä voidaan nimittää?

Stroilov: Synnyinmaan petoksesi...

Vyshinskij: Synnyinmaan petos! Venäläinen ihminen! Sovettikansalainen! Kenen käsissä tämä kirjelappunen osottautui olevan, Wüsterilläkö?

Stroilov: Wüster sanoi, että minä olen nyt heidän käsissään ja jos minä en tule täyttämään heidän erinäisiä tehtäviään, niin minut annetaan sovettiviranomaisten käsiin ja joille annetaan tämä minun henkilökohtainen kirjelappuni. Tämän vuoksi minä suostuin Wüsterin kanssa, tahtoo sanoa muutuin petturiksi.

Vyshinskij: Sellainen on loppu. Istukaa. Voiko jatkaa kysymyksien antoa Shestoville?

Puheenjohtaja: Olkaa hyvä.

Vyshinskij (Shestoville): Missä ilmeni teidän spionitoimintanne?

Shestov: Lopulla v. 1932 Novozibirskissä minä tapasin Stroilovin ja hän sanoi minulle, että on tullut uusi, aika suuri ryhmä saksalaisia spesialisteja — diversantteja.

Vyshinskij: Mainitkaa heidän nimensä.

Shestov: Prokopjevskissä minä olin yhteydessä Schebeston, Lorenin ja Kanin kanssa. V. 1934 minä työskentelin jo toisen kaivoksen johtajana ja siellä minä olin yhteydessä Steinin kanssa. Schebesto pyysi antaa hänelle plaanin siirtääkseen siihen vastuunalaisia laitoksia, alkaakseen kamppailun diversiotyön alalla. Minä annoin hänelle tämän plaanin. Hän käytti sitä hyväkseen diversionia varten Prokobjevskin piirissä.

Vyshinskij: Edelleen, mitä oli vielä?

Shestov: Minun ohjeeni mukaan eräästä paikasta, jossa oli dynamiittivarasto, teknikko Kanin avustuksella varastettiin dynamiitti ja rakennettiin oma salainen dynamiittivarasto. V. 1934 varasto räjähti. Kaivostyöläisten lapset leikkivät lähellä tätä paikkaa ja varmaan kaivoivat maata ja satuttivat tähän dynamiittiin. Tapahtui hirvittävä räjähdys.

Vyshinskij: Entä mitä tapahtui lasten kanssa?

Shestov: Tuhoutuivat. Toukokuussa v. 1933 Schebesto suoritti Kuznetskin sähköaseman polton saksalaisen vakoiluosaston ja minun antamana tehtävänä. Edelleen Florenista minä tiedän sen, että hän syksyllä v. 1934 poltti yhdeksännen kaivoksen bungerit.

Vyshinskij: Ja entä teidän hajoitustyönne? Kaivoksien tuholaismainen ylöspano ja muut?

Shestov: Minä siirryn nyt tähän. Tässä on erittäin suuri lukumäärä. Prokopjevskin kaivoksella asetettiin kammio- ja pylvässysteemi ilman muokatun pinnan laittoa. Tämän systeemin seurauksena hävisi yli 50 prosenttia hiiltä tavallisen 15—30 prosentin asemesta. Toiseksi: tämän seurauksena oli Prokopjevskin kaivoksella noin 60 maanalaista tulipaloa v. 1935 loppuun mennessä.

Vyshinskij: Kuka teitä avusti tässä rikostyössä?

Shestov: Minua avusti Stroilov, Prokopjevskin kaivoksen johtaja Ovsjannikov ja tämän kaivoksen pääinsinööri Meijer. Heidän myötävaikutuksella ei aikanaan alettu kaivoksien syventämistä, mm. Molotovin kaivoksen syventämistä, tietoisesti konservoitiin v:sta 1933 lähtien koksikaivoksen horisontti, ei aikanaan alettu Maneihan kaivoksen syventämistä ja kaivoksen 5—6 syventämistä. Viivyteltiin kaksi vuotta. Edelleen, Prokopjevskin kaivoksella henkilökohtaisesti minä rakennutin kaksi suurta kaivosta 7—8 sellaiselle hiilensijaitsemispaikalle, missä tämän tiesin etukäteen, tulee olemaan suuria epämukavuuksia hiilen saannissa. Kaikki tämä tehtiin tietoisesti. Koksikaivoksessa, kaivoksessa 5—6 kalustoa ylöspantaessa ja maanalaisen sähköaseman ja muiden mekanismien ylöspanossa suoritettiin suuri hajoitustyö. Tämän suoritti minun värväämä insinööri Schneider avustajiensa ryhmän kanssa.

Vyshinskij: Kaikkiko?

Shestov: Anzherkassa kahdella vuodella pitkitettiin kaivoksen 5 käytäntöönottoa. Yhtä suuri tuholaistyö suoritettiin myös kaivoksilla 9—15. Edelleen suoritettiin suuria tuholais- ja hajoitusluontoisia toimenpiteitä niihin mekanismeihin nähden, jotka olivat käytännössä niin Leninskin, kuin Anzherok-Sudzhenskin kaivoksella, jonka seurauksena nämä kaivokset viiden vuoden ajan olivat repeämässä.

Ja viimeiseksi: Kaikilla kaivoksilla — Prokopjevskin, Anzherkin ja Leninskin — käytiin stahanovilaisen liikkeen sabotaashia: oli annettu direktiivi työläisten hermojen kiusaamisesta. Ennenkun työläinen pääsi työpaikalle, hänen piti lasketella kaksisataa "mattia" kaivoksen johdon osotteella. Muodostettiin mahdottomat työolot. Normaalisesti ei voinut työskennellä tavallisillakaan metoodeilla, puhumattakaan stahanovilaisista metoodeista.

Vyshinskij: Vielä kaksi kysymystä. Ensinnäkin, rinnan niiden rikosten kanssa, joista te nyt puhutte, eikö teidän takananne ole, minä sanon yksinkertaisesti, bandiittimaisia rikoksia tämän sanan suoranaisessa mielessä. Esimerkiksi ryöstöjä, murhia.

Shestov: Murhia on ollut. Prokopjevskissa minun antamana tehtävänä terroristinen ryhmä murhasi insinööri Bojarshinovin, joka minulle sanoi, että kaivoksien rakennustyöt käyvät huonosti. Itse Bojarshinov on entinen Donbassin tuholainen, mutta hän rehellisesti työskenteli tällä kaivoksella.

Vyshinskij: Kääntyikö hän teidän puoleen kuten auktoriteettisen johtajan puoleen?

Shestov: Kyllä. Hän tahtoi avata minun silmät näkemään tämän. Minä kiitin häntä ja sanoin: "Kenelle tarvitaan, minä tiedoitan, mutta te vaijetkaa toistaiseksi". Ja sitten minä kutsuin Tsherepuhinin ja annoin hänen tehtäväksi murhata hänet, mikä tapahtuikin. **(Liikehtimistä salissa.)**

Vyshinskij: Toinen kysymys: entä miten olivat asiat ryöstöihin nähden?

Shestov: Tapahtui Anzherin pankin ryöstö. Minun osanotolla, minun antamana tehtävänä.

Vyshinskij: Miten tämä juttu tapahtui?

Shestov: V. 1934 minä värväsin Anzherov-Sudzhenskin rajonin valtion pankin osaston johtajan Figurinin, hän veti järjestöön vanhemman kasöörin Solominin ja he järjestömme tarkoituksia varten ottivat kassasta 164.000 ruplaa ja antoivat minulle.

Syytetty NORKININ kuulustelu

Vyshinskij: Millainen virkatehtävä teillä oli Kemerovossa?

Norkin: Kemerovo-kombinatstroin päällikkö.

Vyshinskij: Kuka teidät lähetti sinne toimeen?

Norkin: Pjatakov.

Vyshinskij: Missä tarkoituksissa?

Norkin: V. 1933 tuli tunnetuksi, että perusta minun lähettämiseen Kemerovoon on siinä, että minun tulee suorittaa hajoitustyötä kemiateollisuuden tärkeimmässä objektissa, jolla on valtava puolustusluontoinen merkitys. Tämä tuli minulle selväksi niistä tehtävistä, joita minä sain v. 1933, trotskilaisen järjestön jäsenenä, minun työtäni välittömästi johtavalta Pjatakovilta.

Vyshinskij: Mitä teille sitten sanoi Pjatakov?

Norkin: Pääpiirteissään se sisältyi siihen, että on suoritettava työtä tämän rakennustyömaan viivyttelemiseksi valtion mahdin hajoittamistarkoituksessa, että suurten pääomasijoitusten vallitessa olisi vähemmän tuloksia, jotapaitsi pääomasijoituksia ei tule suunnata perusobjekteihin vaan vähemmän tärkeisiin.

Vyshinskij: Tahtoo sanoa kuolettaa pääomat?

Norkin: Niin.

Vyshinskij: Puhuttiinko jotain puolustusluontoisen merkityksen omaavien erilaisten agregaattien mobilisatsionivalmeudesta?

Norkin: Minä vahvistan sen mitä sanoin. Kombinaatilla on puolustusluontoinen merkitys. Sikäli kuin osa varoista sijoitettiin muuanne, se johti puolustusluontoisten objektien heikkonemiseen. Työmme perusmetoodina oli huomioitu tuotantolaitosten uudelleen projekteeraus, pääasiassa tuotantokyvyn lisäämisen tai ratsionalisoinnin verukkeella, projekteeraustöiden venyttäminen, rakennustöiden pidätteleminen.

Vyshinskij: Kaikki nämä ohjeet antoi teille Pjatakov?

Norkin: Niin.

Vyshinskij: Minä vuonna?

Norkin: Vuonna 1933.

Vyshinskij: Milloin teidät nimitettiin Kemerovoon?

Norkin: Vuonna 1932.

Vyshinskij: Entä teitä nimitettäessä oliko Pjatakovilla teidän kanssa keskusteluja rikollisesta järjestöstä, johon te ja hän otitte osaa?

Norkin: Minut oli siihen mennessä vedetty järjestöön.

Vyshinskij: Siis te matkustitte Kemerovoon vanhoine asettamuksinenne, jotka te saitte Pjatakovilta jo aikaisemmin? Nimenomaan milloin?

Norkin: Minä lasken järjestöön formeerautumisen alkavan v. 1931. Silloin myös sain trotskilaisen järjestön kaikki perusasettamukset.

Vyshinskij: Mitä sitten te olet te konkreettisesti tehneet tuholaisuuden alalla?

Norkin: Perusyhteenveto on siinä, että puolustusluontoisen merkityksen omaavien ja tärkeimpien objektien rakennustyöt tulivat pidätetyiksi. Erittäin oleellisena tuloksena on se, että oli tosiasioita sähkövarustelun desorganisoinnissa Kuzbassissa.

Vyshinskij: Mitä te sanotte diversioteoista?

Norkin: V. 1935 minä sain Pjatakovilta ohjeen ottaa peruskenkaan ettei levittäydyttäisi laajalle, saataisiin suurin tulos.

Tätä vastaavasti minä keksin meidän GRES'in saattamisen pois riveistä räjäytyksien avulla. Helmikuussa v. 1936 oli kolme räjähdystä.

Sähköasemalla, Norkinin määräyksestä, niinkuin hän sanoo, huolimatta työinspehtorin ja työosaston päällikön Ponomarevin protesteista poltettiin sellaisia hiiliä, jotka ovat vaarallisia räjähdyksen mielessä. Räjähdyksiä tapahtui.

— Tämä on perusdiversioteko, jonka minä henkilökohtaisesti olen suorittanut — tunnustaa Norkin.

Vyshinskij: Oliko teillä jokin suhde teidän maanalaisen järjestönne terroristiseen työhön nähden?

Norkin: Minä tiesin, että sellaista työtä suoritetaan.

Vyshinskij: Mitä te sitten tiesitte terroristisesta toiminnasta?

Norkin: Minä tiesin, että S. M. Kirovin murha — se on järjestön suorittama terroristinen teko. Minä tiesin, että trotskilainen järjestö suunnittelee ja valmistelee kokonaisen sarjan muita tekoja puolueen ja hallituksen johtajia vastaan.

Vyshinskij: Mikä puolueasema teillä oli viime aikoina?

Norkin: Minä olin puolueen aluepiirikomitean jäsenenä ja puolueen kaupunkipiirikomitean jäsen.

Vyshinskij: Ja samaan aikaan olitte maanalaisen trotskilaisen sovettivastaisen, terroristisen, diversio-, spiooni- ja tuholaisjärjestön jäsen?

Norkin: Niin.

Vyshinskij: Oliko teillä sellaisia tapauksia, että te olisitte osoittanut maanalaisen järjestönne jäsenille erilaisia palveluksia, käyttäen hyväksenne puolueen aluepiirikomitean jäsenen asemaa?

Norkin: Kaikki, mitä minä sain tietää aluepiirikomiteassa, mikä uhkasi trotskilaista järjestöä ja sen yksityisiä jäseniä, minä luonnollisesti viipymättä käytin hyväkseni joko tiedoitusjärjestyksessä tai luettelointijärjestyksessä.

Vastaten valtiollisensyyttäjän kysymykseen, miksi vangitsemisen jälkeen hän ei heti tunnustanut rikoksellista työskentelyään, Norkin sanoo, että tässä mielessä häneen osoitti suurta vaikutusta Pjatakovin artikkeli trotskilaiszinovjevilaisen keskuksen oikeus prosessista.

Vyshinskij: Te puhutte "Pravdassa" olleesta artikkelista?

Norkin: Minä puhun artikkelista, jossa Pjatakov kirkui: "Oikein, oikein, tshekistit". Minä en voinut käsittää tätä artikkelia muuten, kuin signaalina siihen, että on kaikin puolin lujituttava, direktiivinä, "pidä varasi". Minä ajattelin, että se merkitsee sitä, että Pjatakovilla on keinoja jatkaa taistelua.

Vyshinskij: Entä sitten miksi päätitte kieltäytyä?

Norkin. Minä käsitin taistelun toivottomuuden ja käsitin koko tämän asian ilmitulemisen välttämättömyyden.

Puheenjohtaja: Viimeinen kysymys. Kun heinäkuussa v. 1936 Pjatakov antoi tehtävän ajatella kemiakombinaatin polttamisen organisointia, niin ilmaisitteko te epäilyksenne, että työläiset voivat tuhoutua?

Norkin: Se on minun antamissa tiedoissa, ja minä ilmaisin sen ei yhden kerran, vaan moneen kertaan.

Vyshinskij: Mitä Pjatakov vastasi teille?

Norkin: Pjatakov vastasi, että uhrit ovat kiertämättömiä. Tämän yhteydessä hän sanoi: "Löysit ketä sääliä"

Tammikuun 26 päivän aamuistunto

Syytetty STROILOVIN kuulustelu

Vyshinskij: Voitteko te jotain lisätä eilen antamiinne tietoihin?

Stroilov: Kaksi vuotta sitten minut lähetettiin Saksaan ja otin vastaan siellä vanhimman insinöörin viran teknillisen byron vuorisektsiassa kauppalähetystössä. Asia kehittyi vähitellen, tutustumisestani von Bergiin. Berg oli useiden elimien tiedoittaja. Minulla oli Bergin kanssa keskustelu rakennustyömme kysymysten suhteen ja Berg suositteli minua lukemaan Trotskin kirjan.

Kun minä olin SSSR:ssa — vuonna 1930 — tämä Berg oli myöskin Moskovassa. Palattuani Saksaan minä tapasin Bergin ja yhdessä keskustelussa kanssani hän sanoi, että SSTL:ssa tiedetään minun sovettivastaisista keskusteluistani ja tämän vuoksi minun on jäätävä Saksaan.

Maaliskuun lopulla 1931 otin yhteyden Wüsterin kanssa, jota minulle suositteli von Berg sitä varten, että tämä järjestäisi minulle matkan Tshekkoslovakiaan ja Ranskaan paksujen hiilikerrosten käsittelyä koskevien kysymysten selvittelyn vuoksi. Wüster sanoi, että "tämä voidaan järjestää, mutta tarvitaan kirjallista todistusta siitä, että te olette meidän ihminen". Ja minä annoin dokumentin, josta olen jo puhunut, toisin sanoen suostumuksen olla palaamatta SSTL:oon ja jäädä työskentelemään Saksaan yhdessä heidän kanssa ja täyttämään heidän antamia tehtäviä.

Huhtikuun 2 päivänä minä menin Wüsterin luo Armstrassen kadulle, hän sanoi minulle: "Mitään puhetta teidän jättämisestänne Saksaan, eikä teidän matkastanne Ranskaan ja Tshekkoslovakiaan ei voi olla. Teidän on täytettävä meidän antamia tehtäviä, kuten te, herra Stroilov, olette sitoutuneet". Hän sanoi, ettei nyt puhu itsensä puolesta, vaan niiden poliittisten piirien puolesta, jotka voivat tehdä yhden kahdesta: joko agitatsiotani koskevien muka useiden tietojen perusteella panna minut Saksan vankilaan tahi tämän kirjelapun perusteella — sovettivankilaan. Minä suostuin täyttämään Wüsterin ohjeita, toisin sanoen suoraan puhuen minusta tuli petturi.

Saman keskustelun aikana hän osoitti, että minun lähimpiin tehtäviin kuuluu, että minä auttaisin saksalaisia spesialisteja ja erikoisesti niitä, jotka sovitulla tunnussanalla — "terveisiä Wüsteriltä" — kääntyvät minun puoleeni, että minä osoittaisin heille kaikenlaista myötävaikutusta heidän sijoittamisessaan visseihin tehtäviin SSTL:ssa, myötävaikuttaisin heitä työssä, ottamatta huomioon teknillisiä puutteellisuuksia.

Edelleen hän minulle osoitti, että minun on ryhdyttävä toimenpiteisiin SSTL:n kivihiiliteollisuuden kehityksen jarruttamiseksi. Suoraan sanoen tämä oli direktiivi tuholaisuudesta.

Huhtikuun 11 päivänä saatiin telegrammi, jossa minua kutsuttiin SSTL:oon. Novosibirskissä minut aluksi nimitettiin ratsionalisointi- ja tutkimistöiden hallinnon päällikön sijaiseksi, mutta vuonna 1935 — tämän hallinnon päälliköksi. Vuoden 1934 loppuun mennessä minun puoleeni kääntyi Wüsterin kanssa sovitulla tunnussanalla kuusi saksalaista spesialistia: Sommeregger. Wurm, Baumgartner, Maas, Hauer ja Flessa. Nämä tiedusteluelimien agentit sijoitettiin kaikkein johtavimmille paikoille.

Wüsterille minä lähetin kolme informatsiota. Vastaukseksi sain direktiivejä.

Vyshinskij: Minkälaisia direktiivejä te saitte?

Stroilov: Vastavallankumouksellisia, hajoittavia direktiivejä.

Minun ensimmäinen informatsioni — tammikuussa 1932 Flessan kautta lähetetty, ja joka kertoi Kuzbassin rakennustöiden suunnattomasta plaanista, oli todellisuudessa spionin antama informatsio. Elokuussa Flessa palasi ja sanoi, että Wüster vaatii, että minä alkaisin muodostaa vastavallankumouksellismielisistä spesialisteista järjestöä. Vuonna 1934, suunnilleen kesäkuussa, minä tiedoitin lomalle matkustaneen Sommereggerin kautta, kuinka paljon spesialisteja sovettikansalaisten keskuudesta vastavallankumoukselliseen järjestöön on vedetty. Tätä seurasi ohje siirtyä päättäviin tuholaistoimenpiteisiin, hajoittaviin toimenpiteisiin.

Edelleen syytetty Stroilov kertoo, että hän oli yhteydessä erään ulkomaalaisen virkahenkilön kanssa.

— Mitä tulee virkahenkilöön — kertoo Stroilov — niin hänen kaikki ohjeensa pääasiassa koskivat ihmisten sijoittamista. Muunmuassa insinööri Stiecklingin minä tämän virkahenkilön vaatimuksesta lähetin ja suosittelin häntä yhteyden pitoa varten Kemerovon vastavallankumouksellisen järjestön kanssa.

Tämän virkahenkilön vaatimuksesta sovetti- ja ulkomaalaisia työläisiä kiihoitettiin sovettihallitusta vastaan.

Vyshinskij: Nyt siirrymme teidän tuholais-diversiotoimintaan.

Stroilov: Ulkomaalainen spesialisti Schebesto teki yrityksen juntan räjähdyttämiseksi kaivoksella 5—6. Tehtiin lukuisia yrityksiä tuotannollisissa olosuhteissa kokeiltavien ja Sovettiliitossa keksittyjen mekanismien piirustusten ja merkintöjen varastamiseksi keskushallinnosta. Tämä koskee höyryvasaraa, porauskonetta ja muita. Tämän jälkeen suunniteltiin sähköaseman polttamista. Kuten minulle Sommeregger myöhemmin kertoi, osoittautui, että väliseinä konehuoneessa todellakin sytytettiin palamaan. Maanalaiset käytävät kaivoksessa 5—6 oli järjestetty siten, että se teki täysin mahdottomaksi suorittaa hiilen kuljetusta sähkövaunuilla. Tämän jälkeen ehdotettiin niin kutsuttua "Schebfon" systeemiä, joka sai nimensä sen tekijöiden Schebeston, Flessan ja Ottan nimistä, ja joka aiheutti 80 prosentin hiilimenetyksen.

Edelleen tehtiin yrityksiä kaikkien töiden lopettamisesta yläkerroksissa Prokopjevskissa. Kaivoksella "Koksovaja" prässäyslaitteiden perusta yhtyi tiiviisti rakennuksen perustaan. Tämä johti rakennuksen seinien sellaiseen tärinään, että ne olivat aivan sillä hetkellä hajota.

Ruhimovitshin nim. om. kaivoksella insinööri Weber keinotekoisesti pidätti käytävän laittamista alimman kerroksen aukaisemista varten, joka johti koksihiilien puutteeseen. Kaksi vuotta insinööri Hauer, ignoreeraten englantilaisten ja amerikalaisten mekanismien arvokkuutta, suoritti ainoastaan niiden mekanismien uudestiprojekteerausta, joita valmistavat saksalaiset yhtymät, toivoen, että nämä mekanismit heiltä pian ostetaan.

Flessa kaikin tavoin kompromenteerasi Kulakovin nim. om. tehtaan koneistoa ja sanoi välttämättömäksi tilata sähköteknillistä kalustoa ulkomailta. Jokainen kaivos projekteerattiin huomioimatta sille johtavia ratoja, sähköenergiaa, teitä ja syntyi sellainen tilanne, että kaivokset pantiin käyntiin, mutta ne eivät voineet työskennellä.

Vyshinskij: Mihin tilaan te saatoitte Kemerovon kaivoksen?

Stroilov: Viimeksi olin siellä vuonna 1935. Tapasin kaivoksen hyvin huonossa tilassa. Työntuottavaisuus oli pieni, mikä ei antanut mahdollisuutta avata kerroksia. Lainkaan ei noudatettu kerrosten keskinäissuhdetta. Ilmanvaihtolaitteet olivat epäkunnossa. Kapitaalitöitä toista kerrosta varten ei suoritettu. Tämä oli tulosta tuholaisuudesta, jota suoritti Peshehonovin ryhmä.

Valtiollisensyyttäjän pyynnöstä syytetty Stroiloville esitetään muistiinpanokirja, johon on merkitty von Bergin puhelinnumero Moskovassa siltä ajalta kun viimeksimainittu kävi Sovettiliitossa. Stroilov vahvistaa, että kirja kuuluu hänelle, Stroiloville, ja että tämän merkinnän on hän tehnyt itse.

Tov. Vyshinskij pyytää oikeutta liittämään asiaan hotelli "Savoi" antaman tiedoituksen siitä, että G. V. Berg, Saksan kansalainen, kommersantti, asui hotellissa "Savoi" joulukuun 1 päivästä 15 päivään 1930. Sen huoneen telefooninumero, jossa Berg asui, käy yhteen sen numeron kanssa, joka on merkitty Stroilovin kirjaan.

Oikeus yhdistää asiaan hotellin "Savoi" tirehtöörin antaman tiedoituksen, sekä myöskin Saksan valtion telefooni-osoitekirjan, VII painos II nide, johon on merkitty Wüsterin Berlinin osoite, joka käy yhteen Stroilovin muistiinpanokirjassa olevan kirjoituksen kanssa, ja muita dokumentteja.

Valtiollinensyyttäjä pyytää oikeutta yhdistämään asiaan neljä Moskovan alueen toimeenpanevan komitean presidiumin hallinnollisen osaston ulkomaan alaosaston lupaa pääsystä SSTL:oon ja insinöörien Wüsterin, Bergin, Flessan ja Schebeston asuinpaikasta. Tov. Vyshinskin pyynnöstä Stroiloville esitetään 20 eri ulkomaalaisen valokuvaa. Tarkastettuaan valokuvia Stroilov tuntee jokaisen insinöörin — Wüsterin, Bergin, Flessan ja Schebeston valokuvat.

Oikeus todistaa, että nämä Stroiloville esitetyt ja hänen tuntemansa valokuvat ovat samanlaisia, kuin ne valokuvat, jotka ovat matkaluvissa.

Syytetty Shestov hänelle esitetyistä valokuvista tuntee Flessan ja Schebeston valokuvat.

Oikeus todistaa, että Flessan ja Schebeston valokuvat, jotka Shestov tunsi, ovat myöskin samanlaiset kuin ne valokuvat, jotka ovat matkaluvissa.

Todistaja STEININ kuulustelu

(Stein antaa todistuksensa saksankielellä)

Vyshinskij (Tulkille): Olkaa ystävällinen, kysykää todistaja Steiniltä, tunteeko hän Shestovin?

Stein: Minä tutustuin Shestoviin v. 1934.

Vyshinskij: Tiedättekö te jotain niistä rikoksista, joita on tehnyt Shestov?

Stein: Shestov pyysi, että minä työskentelisin häntä varten diversiolinjalla. Minä tarkoitan seisokkeja tehtailla, koneiden särkymisiä ja pilaantumisia, kaabelin väärää johtamista.

Edelleen Stein sanoo, että jo paljon ennen tätä keskustelua Shestovin kanssa hänellä oli keskustelu saksalaisten insinöörien Wurmin ja Flessan kanssa, jotka olivat saapuneet SSTL:oon v. 1932, ja he sopivat tuholaistekojen suorittamisesta Saksan hyväksi. Stein m.m. sanoo, että hänelle Wurm antoi direktiivin särkeä koneita ja ensivuorossa venäläisiä koneita ja selittää niiden särkymisen venäläisten työläisten "kykenemättömyydellä". Insinööri Flessa antoi hänelle suoranaisen ohjeen yhteydestä kaivoksen johtajan Shestovin ja Florenin kanssa, joiden tuli lähiaikoina matkustaa Anzherkaan. Meidän tuli näiden tuholaistöiden kautta — sanoo Stein — heikentää Sovettiliiton voimaa. Käytännöllisenä työnä Flessa osoitti, että on saatettava hajalle energeettinen talous Sovettiliitossa, siellä, missä minä työskentelen, tuhottava akkumalaattorit, sähköveturit, että tällä tavalla maanalainen transportti tulee seisomaan ja kaivokset tulevat hukutetuiksi.

Keskustelussa Steinin kanssa Flessa sanoi, että ohjeita tuholaisuudesta hän saa eräältä henkilöltä, joka on lähellä Saksaa.

Vyshinskij: Entä oliko tämä henkilö silloin SSTL:n alueella?

Stein. Kyllä.

Vyshinskij: Oliko tällä henkilöllä jokin virallinen asema?

Stein: Oli.

Steinin osoituksesta edelleen näkyy, että insinööri Flessa neuvoi Steiniä liittymään kommunistiseen puolueeseen saadakseen suuremman mahdollisuuden päästä eri objekteihin tuholaistyön voimistuttamiseksi.

Selviää myöskin, että Shestov lupasi avustaa Steiniä hänen liittyessä puolueeseen.

Vyshinskij (Kääntyen Shestovin puoleen): Syytetty Shestov, oliko Steinin kanssa sellainen episoodi, että te tahdoitte hänet saattaa puolueeseen?

Shestov: Minä häntä autoin.

Vyshinskij: Entä tiesittekö te, kuka on Stein?

Shestov: Kyllä, tiesin.

Vyshinskij (Steinille): Edelleen?

Stein: Tässä Shestovin luona olleessa kohtauksessa viimeksi mainittu teki minulle ehdotuksen: minun on pyrittävä hinnalla millä hyvänsä siihen, että muutamia kaivoksia hukutetaan ja häiritään hiilen tuotantoa. Minä suostuin tähän. Shestov sanoi minulle, että puuttuu juuri ihmisiä järjestöä varten. Minä kysyin, minkälaista järjestöä varten. Hän vastasi minulle, että kysymys on pääasiassa trotskilaisesta järjestöstä.

Vyshinskij: Entä onko teille tunnettua, ketä olivat Floren ja Flessa?

Stein: Ei, eivät minulle sanoneet avoimesti, minkälaiseen puolueeseen he kuuluvat, mutta minä tulin vakuutetuksi ollen keskustelussa heidän kanssa, että he ovat fasisteja?

Vyshinskij: Entä olivatko he yhteydessä jonkin Sovettiliiton alueella olevan virallisen henkilön kanssa?

Stein: Florenista minä en tiedä, mutta Flessasta minä tiedän sen, että hän oli yhteydessä Sovettiliitossa olevan virallisen henkilön kanssa.

Vyshinskij: Onko se virallinen henkilö ulkomaalaista alkuperää?

Stein: Se on henkilö, joka virallisesti työskentelee Saksaa varten.

Njiil ei ole sijua meijän muas

Valmehet oldih sdeljakat, valmehet oldih doogovorat trotskistoil — zinovjevtsoil fashistoinke kuduat nygöin istutah suuvvon ies Moskovan linnas. Heil oli valmis: Germaanie suau Ukrainan, kui vai auttau hävittiä Sovetskoin vallan, Japoonie suau sie midä himottau päivän nouzuspäi, kui vai suattau voittoh kaiken sen midä käsköy Germaanien fashistat. Kai oli valmehet. Enne kui ehtittih suaha käzih meijän rodnoi mua oldih net jo myyvvyt.

Olgieh paistes kui rovno torgul myyvv t. Myöjänny oli Trotskoi juudu i sen agentat kudamat istutah parahilleh suuvvon ies i annetah vastavustu siitken heil andoi olla isändänny mual, kus on isändänny 170-miljoonahine rahvas, kudual ollah omat zakonat, kudual on oma vlastji i kudual on oma stalinskoi Konstitutsie.

Heil se buitekui ei ni kuulu. Hyö ruatah omah i luaduh. Dorguijah muadu kudai ni heijän ole ei, dani olluh ei, a on i tulou olemah meijän geroitsheskoin rahvahan, rahvahan kudamua ohdjuau meijän oma kaikil kallis i armas Stalin.

Trotskistoin pluanat ollah suuret. Tapettih meijän yksi parahimbis vozhdjis — Sergei Mironovitsh Kirov. Valmistavuttih tappamah kerral enämbi, libo yhten tapandu ei heil valdua andanuh ni vähästy. Sikse hyö vie iellehpäigi astutah; kutshutah fashistoi shtiikkoin kel astumah voinah meidy vastah i tiettäväine kallehes hinnas. Kaiken piäl pluanah astuu vie i se, shto kui tahto, maksoi mi maksoi, hävies tulevas voinas fashistoinke meijän mua. Sih nähte varustanuttih i trotskiskoit verizet koirat: hyö vredittih kaikil aloil, hyö tapettih ruadajie eri aloil, hyö tapettih ruadajie, hyö shipionittih, hyö suadih innostrannoin muan razvedkaspäi dengoi omua vrediteljskoidu i kontrevolutsionnoidu ruaduo varte i kaikkie muudu. Yhtel sanal sanuo hyö opiteldih azettua valdah meijän muas fashistat.

Toinen toizen jälgeh astuttih suuvvon edeh. Jouvuttih jogahine omas tsuraspäi sanomah: olemmo fashistoin agentat.

Verizien koirien ruavot oldih suuret. Njiil pidäy andua zasluugoi myöte i nakazaanie. Shtobi ni yksi kehnolois ei jiäs eloh porttjimah meijän muan vozduhua. Njiis jogahine pidäy panna muah, hotjo i sinne ei pidäs andua nenil sijua.

Täsbö ei olla vie kai. Suuvvon aigah rodjih tiettäväizekse vie i se, shto pruavoit otshepentsat ollah oldu yhtevyös nenien verizih dieloloih i niijen vuoro on astuo rahvahan suuvvon edeh andamah vastavus omis dielolois meijän muadu vastah.

A vot meil jogahisel pidäy opastuo hyvin ellendämäh kai vihamiehien dielot. Pidäy jogahizen omal alal olla bdiiteljnoi shtobi ni yksi vihamies ei piäzis vredjimäh meijän tsomal, vesseläl, bohatal elaijal. Vihaniekal senmoine i tshestji. Ei ole sijua meijän muas fashistoin agentoil nenil läbi muas tshakattuloil trotskistoil-zinovjevtsoil i niijen avuttajil.

Korgiembal nostakkammo omua bdiiteljnostie, da aiganah vihaniekat pidäy panna kazamatkah, shtobi ei vredittäs meijän stroitelstvas.

Suuvvon priigovorua vuottau rahvas i sen ual kirjuttau oman nimen hotj jogahine meijän 170-miljoonahine mnogonatsionaljnoi pereh.

Vihaniekoil ei ole sijua meijän rodnois muas.

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusprosessi

Tammikuun 26 päivän iltaistunto

Syytetty ARNOLDIN kuulustelu

Vyshinskij: Syytetty Arnold, mikä on teidän oikea sukunimenne, nimenne ja isännimenne?

Arnold: Vasiljev Valentin Vasiljevitsh.

Vyshinskij: Miksi te kutsutte itseänne Valentin Volfridovitshiksi?

Arnold: Kun minä Amerikassa otin kansalaisuuden, niin dokumenttien mukaan minä olin Aimo Volfrid.

Vyshinskij: Oletteko te Amerikan kansalainen vai sovettikansalainen?

Arnold: Nykyään sovettikansalainen.

Vyshinskij: Entä sovettikansalaisena vaiko Amerikan kansalaisena jouduitte Amerikaan?

Arnold: Sinne minä jouduin Suomen kansalaisena.

Vyshinskij: Siis te matkustitte Amerikaan vieraalla dokumentilla? Silloin kun synnyitte, mikä sukunimi teillä oli?

Arnold: Siitä, asti, kun minä kävin koulussa, minua kutsuttiin Vasiljevitsh.

Vyshinskij: Missä te olette syntynyt ja mikä on isänne ja äitinne sukunimi?

Arnold: Minä olen syntynyt Leningradissa, isäni sukunimi Jefimov ja äitini Ivanova.

Edelleen syytetty Arnold kertoo, että Suomesta hän matkusti Saksaan Karl Raskin nimellä. Hampurissa oli 3—4 kuukautta ja sitten päätti matkustaa Amerikaan. Mutta matkalla poliisi hänet pidätti ja palautti takaisin Venäjälle.

Viipurissa hän työskenteli v. 1914 asti, ja sitten matkusti Helsinkiin, meni Viaporin satamaan Vasiljevin sukunimellä ja Raskin toistaiseksi pani taskuun **(naurua salissa).**

Kun alkoi sota, syytetty Arnold, haluamatta mennä armeijaan, ja kun hänellä oli Raskin nimellä dokumentit, pakeni Ruotsiin ja sieltä Norjaan. V. 1915 hän palasi takaisin Venäjälle ja hänet otettiin armeijaan Vasiljevin sukunimellä. Puolentoista kuukauden kuluttua hän karkasi armeijasta Helsinkiin. Siellä hänet saatiin kiinni. V. 1916, saatuaan loman, Arnold matkusti Suomeen, anasti itselleen petostietä Aimo Kylpösen nimellä olevat dokumentit ja matkusti Minskiin. Minskissä hän työskenteli tulkkina, asiainhoitajana, varasti muutamia puolalaisia rautatiellä matkustusdokumentteja ja matkusti Vladivostokiin, Vladivostokista Arkangeliin ja sieltä matkusti New Yorkiin. Siellä hän meni Amerikan armeijaan. Hän siirtyi Amerikan kansalaiseksi ja muutti nimensä ja sukunimensä Valentin Arnoldiksi.

Vyshinskij: Pitkänkö aikaa te siellä istuitte vankilassa?

Arnold: 5—6 kuukautta.

Vyshinskij: Miksi?

Arnold: Minua epäiltiin valtion omaisuuden anastamisesta.

Edelleen Arnold sanoo, että hän matkusti Kaliforniaan, tutustuu "Sovetti-Venäjän teknillinen apu-yhdistyksessä" oleviin venäläisiin tovereihin ja heidän myötävaikutuksella matkusti Kemerovoon.

Vyshinskij: Entä ettekö te ole olleet Masons Lodgen jäsenenä?

Arnold: Olen ollut.

Vyshinskij: Miksi Masons Lodgen, eikä jonkun muun?

Arnold: Pyrin yhteiskunnan ylempiin kerroksiin. **(Yleistä naurua salissa.)**

Vyshinskij: Liityittekö te NKP(b):hen kun saavuitte Amerikasta?

Arnold: Minä liityin puolueeseen v. 1923.

Vyshinskij: Ja sinä aikana te olitte edelleen masonsilainen?

Arnold: Niin, mutta minä en siitä puhunut kenellekään.

Vyshinskij: Entä eikö ole ollut sellaista tapausta, että sovettivastaisen agitatsion takia on teidät vedetty vastuuseen tai eroitettu puolueesta?

Arnold: Se oli Kuznetsissa v. 1930. Melkeinpä eroitettiin, eroitettiin työstä.

Vyshinskij: Milloin te yhdyitte trotskilaisiin?

Arnold: V. 1932, jolloin minä työskentelin Prokopjevskissa, liityin Shestoviin.

Vyshinskij: Minkä takia teidät eroitettiin Kuznetstroilta?

Arnold: Ulkolaisten spesialistien keskuudessa suorittamasta sovettivastaisesta propagandasta.

Vyshinskij: Tiesikö hän tämän?

Arnold: Tiesi, tiesi myös sen, että minä kuuluin vieraaseen puolueeseen, järjestöön, masonsilaiseen. Hän tiesi, että minä olen useita kertoja muuttanut sukunimeä.

Vyshinskij: Milloin hän sitten tutustutti teidät rikosplaaneihinsa, rikoksiinsa?

Arnold: Minä usein kävin hänen kabinetissaan. Hän sanoi: "Minä olisin jo aikoja sitten ilmiantanut sinut vastaaville elimille, mutta minä ajattelen, että sinä tulet olemaan hyvä jäsen meidän järjestössämme".

Vyshinskij: Entä sitten?

Arnold: Sitten hän minulle sanoi, että minun tehtäväksi tulee terrorististen tekojen suorittaminen ja tutustutti minut Tsherepuhiniin.

Vyshinskij: Minkälaisia tekoja te valmistelitte?

Arnold: Ensimmäinen terroristinen teko oli v. 1934 Ordzhonikidzea vastaan.

Vyshinskij: Mihin se sisältyi?

Arnold: Tsherepuhin minulle tiedoitti: "Huomenna saapuu Ordzhonikidze, katso, sinun tulee suorittaa terroristinen teko mistään välittämättä". Minä hyväksyin tämän esityksen. Seuraavana päivänä minä annoin auton, sillä minä garashin päällikkönä, puolueen jäsenenä olin kaiken epäilyn ulkopuolella. Annoin auton junalle. Siihen istuutuivat Ordzhonikidze, Eiche ja Ruhimovitsh. Minä kuljetin heidät saksalaiseen siirtolaan, ja sieltä he pyysivät minua ajamaan Tyrganiin. Sitten pysähdyimme komplektikaivoksen N:o 7—8—9 luona. Ja silloin, kun minä laskin mäkeä alas, minä kehitin aika suuren nopeuden, noin 70—80 kilometriä tunnissa ja suunnilleen puolentoista kilometrin päässä näin esteen. Minä heti nopeasti ajattelin, että se on juuri se paikka, jossa minun on tehtävä vaurio. Tietämättä, minkälainen paikka se on, minä en tiennyt mitä tapahtuu minulle... Siksi minä vähensin nopeutta, nopeasti pysähdytin ja sitten käänsin sillalle, vasemmalle, mutta olisi pitänyt ajaa suoraan.

Vyshinskij: Ettekö uskaltanut?

Arnold: Minä en voinut sitä tehdä.

Vyshinskij: Ette voineet, ette uskaltaneet? Se on meidän onnemme. Toinen tapaus?

Arnold: Aamulla minun luo tulee konttoriin Tsherepuhin ja sanoo: tänään tulee Molotov, katso älä töllistele. Minä vastasin, että suoritan. Kun minä annoin auton junalle, autoon astuutuivat Molotov, puolueen rajonikomitean sihteeri Kurganov ja aluepiirin tpk:n puheenjohtaja Grjadinskij... Kun minä juuri olin pääsemässä kylätieltä maantielle, niin äkkiarvaamatta kiitää vastaani auto. Siinä ei ollut minulla aikaa ajatella. Minun tuli suorittaa terroristinen teko. Minä silloin käsitin, että Tsherepuhin ei uskonut minua — lähetti toisen auton, mutta minä säikähdin... Minä ennätin kääntää sivuun, ojaan ja sillä hetkellä tarttui minuun Grjadinskij ja sanoi: "Mitä sinä teet?"

Vyshinskij: Mikä teidät siinä pysäytti?

Arnold: Siinä minut pysäytti pelko...

Puolustaja **Kaznatshejev** (kääntyen Arnoldin puoleen): Minä pyydän teitä täsmällistyttämään minkä ajan te kuuluitte trotskilaiseen järjestöön?

Arnold: V:sta 1932 v:teen 1934.

Kaznatshejev: Kun teille annettiin tehtäviä terroristisen teon suorittamiseksi, niin varoitettiinko teitä siitä, että jos te ette täytä, niin se tulee uhkaamaan elämäänne.

Arnold: Tsherepuhin ja Shestov sanoivat minulle: Petoksesta me sinut korjaamme.

Kaznatshejev: Silloin kun teidät värvättiin trotskilaiseen järjestöön niin oliko selvyys, vaikkapa alkeellisesti, heidän ohjelmasta?

Arnold: Minulle vakuutettiin, että trotskilainen järjestö on voimakas, että se pääsee valtaan ja että minä en jää viimeriveihin.

Tshekkoslovakialaiset lehdet trotskilaisten oikeusjutusta

Prag, 27 tammik. (TASS). Tshekkiläisten klerikaalien päänenkannattaja "Lidove Listy" kommenteeraten sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusjuttua kirjoittaa: "Selvästi nähdään ei vain terrori, vaan myöskin salaliitto Stalinia vastaan, synnyinmaan pettäminen Saksan ja Japanin etujen vuoksi. Tämän raskaampia rikoksia ei voida kuvitella".

Kommunistisen puolueen äänenkannattaja "Rude Pravo" kirjoittaa: "SSSR:n mahti ja menestykset ovat kansainvälisen proletariaatin kaikkein voimakkain asema, tämän mukaan myöskin sosialidemokraattisten työläisten voimakkain asema". Tämän vuoksi sanomalehti on sitä mieltä, että trotskilaisten ehdoton paljastaminen kansainvälisen fasismin suoranaisena agentuurina pakoittaa myöskin sosialidemokraattiset työläiset kysymään toisen internatsionalen johtajilta, minkä vuoksi he ovat puolustaneet trotskilaisia rikollisia niin Zinovjevin ja Kamenevin oikeusjutun aikana kuin myöskin nyt. Osoittaen edelleen Sovettiliiton erikoisen merkityksen taistelussa vapauden ja rauhan puolesta, fasismia vastaan ja pikkukansojen riippumattomuuden puolesta, sanomalehti sanoo: "Tämän vuoksi jokainen proletaari, jokainen todellinen demokraatti ja fasismin vastustaja on joutunut vihan valtaan trotskilaisten bandiittien katalan rikoksen johdosta ja iloitsee siitä, että proletaarisen diktatuurin käsi on paljastanut nämä fasismin agentit ja tehnyt heidän vastaisen toimintansa mahdottomaksi. Jokainen rehellinen työläinen on saman tunteen vallassa: juuri nyt on entistä tiiviimmin tiivistäydyttävä SSSR:n ympärille, toveri Stalinin ympärille, jotka ovat sosialismin voiton lippu."

Toisessa kirjoituksessa "Rude Pravo" osoittaa, että Tshekkoslovakian kaikkien työtätekevien etujen mukaista on trotskilaisten häviö, jotka fasistiselle Saksalle lupasivat toiminnan vapauden Tonavan rannoilla. Sanomalehti kirjoittaa: "Sovettioikeus suojelee SSSR:aa Saksan fasismin agenteilta, se suojelee myöskin Tshekkoslovakian työtätekeviä hitleriläiseltä fasismilta. Tshekkoslovakian kaikki työtätekevät riemukkaasti tervehtivät sovettiproletariaatin valppautta ja inholla suhtautuvat Tshekkoslovakian trotskilaisten kataliin pyrkimyksiin, trotskilaisten, jotka yrittävät käyttää Moskovan oikeusjuttua sovettivastaisen kamppailun voimistuttamiseksi Tshekkoslovakiassa".

Yhtenä miehenä sovettimaata puolustamaan

KARHUMÄKI, 28 (Karel-TASS). VIK:n kaikissa tuotantolaitoksissa ja virastoissa pidetään kokouksia sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen asian johdosta. Työläisten ja toimitsijain puheet huokuvat syvää suuttumusta ja vihaa: "Sovettimaamme kamaralla ei ole sijaa rikoksellisille, jotka ovat nousseet 170-miljoonaisen kansan onnellista ja riemuisaa elämää vastaan" — ilmoittavat VIK:n työläiset ja toimitsijat päätöslauselmissaan.

"Ostettavat fasistiset agentit Pjatakov, Radek ja muut tulee pyyhkiä pois maan kamaralta. Me vaadimme sovettioikeutta sovelluttamaan heihin ankarinta rangaistusta — ampumaan kaikki isänmaan petturit" — sanotaan tieteellisen keskuslaboratorion työntekijäin miitingin päätöslauselmassa. Metsäteollisuusosaston työntekijät ilmoittavat päätöslauselmassaan:

"Samaan aikaan, kun Sovettiliiton kansat ylpeydellä ja innolla rakentavat uutta sosialistista yhteiskuntaa, luovat uutta sosialistista kulttuuria, jolloin maailman parhaat ihmiset palavasti tervehtivät meidän asiaamme — trotskilais-fasistiset hylkiöt — isänmaan petturit, vakoojat ja murhamiehet sitoutuivat muuttamaan maamme japanilais-saksalaiseksi siirtomaaksi, tahtoivat hävittää Lokakuun saavutukset ja palauttaa kapitalismin. Tietäkööt sovettikansan vihamiehet, ettei se tapahdu milloinkaan."

Kirjastonhoitaja SIJATSKOV sanoi:

— Työväenluokan taisteluhistoriassa on tapahtunut luopurimaisia peräänntymisiä ja petturuutta, mutta Pjatakovin, Radekin, ja muiden petturuuden ilmaisemiseksi ei löydy sanoja. Näillä pettureilla ei voi olla paikkaa ihmisten keskuudessa, onnellisen ja valoisan sosialismin yhteiskunnan rakentajien keskuudessa. Liitän ääneni monimiljoonaisten joukkojen ääneen ja vaadin pahantekijöille korkeinta rangaistusta.

Karhumäen ilmailuklubin lento-oppilaat vaativat:

— Hävitettävä kaikki kyykäärmeet — isänmaan petturit. Me vakuutamme puolueelle ja hallitukselle, että jos vaaditaan, nousemme me kaikki yhtenä miehenä puolustamaan sovettimaatamme. Sitoudumme kuluvan vuoden aikana päättämään lentokoulun vähintäin hyvällä arvolauseella. Se on vastauksemme luokkaviholliselle.

* * *

KEMI, 28 (Karel-TASS). Kemissä ja koko rajonissa pidetään väkirikkaita kokouksia vastavallankumouksellisen rinnakkaiskeskuksen asian johdosta. Päätöslauselmassaan Kemin sataman työläiset ja toimitsijat ilmoittavat:

— Meidän vcittomme ovat mittaamattomat eikä vihallamme isänmaan pettäjiä Pjatakovia, Radekia, Sokoljnikovia ja muita kohtaan ole rajaa. Me vaadimme ylioikeutta sovelluttamaan heihin korkeinta rangaistusta — ampumista. Me vastaamme vihollisiemme kataliin juoniin voimistuttamalla luokkavalppautta ja stahanovilaisen liikkeen laajalla kehittämisellä.

* * *

SUNKU, 28 (Karel-TASS). Rajonin kolhooseissa ja virastoissa pidetään trotskilaisen keskuksen oikeudenkäynnille omistettuja kokouksia. Kaikki työtätekevät ilmaisevat yksimielisen vaatimuksen — ammuttava.

* * *

RUKAJÄRVI, 28 (Karel-TASS). Väkirikkaissa kokouksissaan ilmaisevat metsätyöläiset, kolhoosnikat ja toimitsijat syvän vihansa trotskilaisiin vastavallankumouksellisiin kyykäärmeihin, jotka ovat rohjenneet ojentaa myrkkyhampaitaan kaunista synnyinmaatamme kohtaan ja myyskennellä maatamme. Kauppatyöntekijät puhuvat päätöksessään: "Me vaadimme säälimättä tuhoamaan vastavallankumoukselliset kyykäärmeet. Fasistien palkkalaiset hävitettävä viimeistä myöten.

* * *

KONTUPOHJA, 28 (Karel-TASS). Miitinkejä on ollut paperikombinaatin ja pegmatiittitehtaan verstaissa, Suhun ja Unitsan sahoilla sekä monilla metsätyöpunkteilla. Kokouksiin osaaottaneet vaativat yksimielisesti kansan iljettävien vihamiesten hävittämistä. Vastaukseksi trotskilaisten katalaan petturuuteen sitoutuvat työläiset parantamaan työtänsä. Ratapölkkysahan työläiset lupautuivat täyttämään exporttiratapölkkyjen valmistuksen neljännesplaanin ennen määräaikaa.

* * *

KIESTINKI, 28 (Karel-TASS). Kiestingin rajonin työtätekevät seuraavat suurella mielenkiinnolla sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen oikeusjuttua. Kaikkialla pidetään kokouksia ja miitinkejä, joissa työläiset ilmaisevat vihansa ja halveksumisensa fasistisia palkkalaisia kohtaan ja yksimielisesti vaativat nämä kolmasti halveksitut kansan viholliset ammuttaviksi.

— Kansan katalat viholliset — sanotaan monilukuisissa päätöslauselmissa — tahtoivat heikentää Sovettiliiton puolustusmahtia, tahtoivat tuhota sosialismin rakennustyön valtavat saavutukset. Heidän ei onnistunut toteuttaa katalaa aiettaan, eikä onnistu milloinkaan.

Kuolema riehaantuneille koirille — on Kiestingin työtätekevien yksimielinen mielipide.

Vaadimme mitä ankarinta tuomiota

Tshupassa on pidetty väestön yleinen kokous, joka suurella kiihtymyksellä otti vastaan tiedon trotskilaisten spionaashi- ja diversiotoiminnasta maassamme. Kokous vaatii sovettioikeutta antamaan mitä ankarimman tuomion fasismin kätyreille, katalille synnyinmaan pettureille.

— Bandiitit on ammuttava viimeistä miestä myöten, vaatii kokous.

Kuolema pettureille

Sovhoosin N:o 2 ja Karjalan maatalouden kokeiluaseman työläiset ja toimitsijat lausuvat syvän suuttumuksensa trotskilaisroistojen ilkityön johdosta.

— Kuolema synnyinmaan pettureille! Lupaamme valppaammin suojella sovettimaamme omaisuutta, kehittää stahanovilaista liikettä, kohottaa työntuottavaisuutta ja luokkavalppautta. Tulemme lujittamaan maamme puolustuskuntoisuutta ja valppaina suojelemaan sovettimaamme rajoja — korostavat he päätöksessään yksimielisesti.

Trotskin poika — Sergei Sedov yrittänyt myrkyttää työläisiä

Krasnojarskin aluepiirissä suurimman, Serebrovskin nim. om. konerakennustehtaan pajaosastossa on pidetty tehtaan työläisten suuri miitinki, joka kesti useita tunteja. Tribuunalle nousi valureita, puuseppiä, seppiä, osastojen johtajia ym.

— Kansainvälisen fasismin halveksittu agentti Trotskij on työntänyt tuntosarvensa myöskin meidän tehtaallemme, — lausui pajaosaston johtaja Lebedev. — Miltei aivan viime aikoihin asti on täällä häärinyt insinöörinä Trotskin poika **Sergei Sedov.** Tämä, fasismille itsensä myyneen isänsä arvonmukainen jälkeläinen on yrittänyt tukehduttaa generaattorikaasulla suuren ryhmän tehtaan työläisiä.

— Tehtaan asunto-suunnitteluosastossa oleili pitkän aikaa Zinovjevin sisarenpoika — joku **Zaks.** Tämä, nykyään paljastettu vihollinen, pääsi tänne miltei samanaikaisesti Sergei Sedovin kanssa. Heitä kumpaakin suojeli tehtaan päätirehtööri Subbotin — ilmoitti valuraudan sulatusosaston ekspediittori Borisenko.

Tehtaan formunvalaja Fomenko, mestari Plotnikov, puuseppä Poljakov, stahanovilaisnainen Dmitrijeva ja useat muut miitingissä puhuneet esittivät paljon faktoja tuotantoon päässeiden trotskilaisten hylkiöiden tuhoteoista. Tehtaan työosastoilla tietoisesti monteerattiin väärin koneistoa, kapitaalisijoituksista tehtiin kuolleita sijoituksia, saatettiin epäkuntoon mitä monimutkaisimpia agregaatteja ja ilmanvaihto.

Yksimielisesti hyväksytyssä resolutsiossa miitingin osanottajat päättivät "pyytää NKVD:n elimiä puhdistamaan tehdas trotskilaisen agenttuurin jätteistä ja ottamaan selville tämän fasistisen konnajoukkion apurit".

— Me emme salli — sanotaan resolutsiossa — että sovettimaan vannoutuneet viholliset edelleenkin kajoaisivat synnyinmaahamme, puolueen ja hallituksen johtajiin, sosialistisen maan työtätekeviin. Vastaukseksi petomaistuneiden fasististen koirien toimintaan me kohotamme entistä korkeammalle revolutsioonisen valppauden ja entistä tiiviimmin yhdistäydymme kommunistisen puolueen ja SSSR:n kansojen rakastetun isän, toveri Stalinin ympärille. Päättävästi vaadimme Korkeinta oikeutta tuhoamaan trotskilaiset käärmeet — kaikki viimeistä myöten.

Isänmaan kaupustelijat ammuttava

Petroskoin lihakombinaatin työläiset ja toimitsijat t.k. 28 p:nä käsitellessään vastavallankumouksellisia, sovettisynnyinmaamme kaupustelijoita vastaan käytävää oikeusjuttua, yksimielisesti päättivät yhtyä Moskovan, Leningradin ym. kaupunkien ja paikkakuntien työtätekevien vaatimukseen, että Saksan ja Japanin fasismin apurit, Pjatakov, Radek, Sokoljnikov ym. on ilman minkäänlaista sääliä ammuttava.

Treebuitshemmo korgiembua nakazaaniedu

Vieljärvi, 27 janvarj. (Telefonuamyö) Obsuzhdaittuo trotskitskoin paraljeljnoin tsentran suudodieluo i obviniitjeljnoidu zakljutsheeniedu Nälmärven seljsovietan kolhozniekat treebuijah suuvvolpäi midä korgiembua nakazaaniedu.

Kolhozniekat yksimielisenny uverjaidah partiedu i praviitjeljstvua sit, shto ni mittumua fashistkoidu gruppua vluastih ei tulla piästämäh. Hyö uskaldetah nostua politiitsheskoidu nägyä, uskaldetah vie parembi ruadua kolhozas i metshyruadolois.

Pogranitshnoin, Sissoilan selsovietan kolhozniekat treebuijah proletarskoin suvvon skamjal istujie trotskitskoloin fashistoin koirie lyvvä zhielimättäh.

Hyö uverjaijah partiedu i do varishu Staalinie, shto vie parembin ruvetah sobljudaimah pogranitshnoidu rezhiimua. Uskaldetah vie parembi karavuulic sotsialistiitsheskoidu sobstvennostie.

Jakovlev.

Kone-traktoriasemien kilpailu

KARHUMÄKI, 27 (Karel-TASS) Poventsan KTA on sitoutunut lopettamaan traktorien ja kaiken ajokaluston remontin helmikuun 15 päivään mennessä. Alettuaan keskenään sosialistisen kilpailun, haastoivat Poventsan KTA:n työntekijät Puutosin rajonin Pestshannin KTA:n kilpailuun.

* * *

SOUTJÄRVI, 27 (Karel-TASS). Tammikuun 29 päivänä alkaa Soutjärven kone-traktoriasemalla stahanovilainen viisipäivä traktorien ja vetokaluston korjaamisessa. Työläiset sitoutuivat viisipäivän aikana korjaamaan 5 traktoria. Työläiset kilpailevat sitoumuksensa täyttämisestä.

Vieljärven metsätyöläisten kilpailu

VIELJÄRVI, 27 (Karel-TASS) Vieljärven lespromhoosin työläiset kehittävät sosialistista kilpailua ja siirtyvät Filatovin työmenetelmiin. Tämän menetelmän mukaan hakkaavat Nälmäjärven punktin työläiset Dimitrijev, Aleksejev, Petrov, Nikitin ja Bogdanov 25—30 kiintokuutiometriä päivässä, kun he ennen hakkasivat 7—9 kiintokuutiometriä.

Komin tasavallan metsätyöläiset haastavat kilpailuun Karjalan metsätyöläiset

Moskova, (TASS). Sanomalehti "Lesnaja Promyshlennostin" tiedoituksen perusteella tammikuun 27 p. Ustj-Kulomskin lespromhoosin Myjeldinskin mekanisoidun punktin metsätyöläiset ovat kääntyneet Komin ASSR:n kaikkien metsätyöläisten puoleen kehoituksella haastaa kilpailuun Karjalan ASSR:n metsätyömaiden työläiset v. 1937 plaanin parhaimmasta täyttämisestä. Vetoomuksessa sanotaan:

— Me hyväksymme täydellisesti Pohjoisen alueen ja Leningradin alueen metsätyömaiden työläisten alotteen ja haastamme sosialistiseen kilpailuun veljestasavaltamme Karjalan metsätyöläiset. Me sitoudumme täyttämään v. 1937 plaanin, mikä käsittää 35 tuhatta kuutiometriä, hakkuussa maaliskuun 20 p. mennessä ja kasauksessa ja ajossa huhtikuun 10 p. mennessä. Meillä ovat olemassa kaikki ehdot tehdäksemme metsätyöpunktin etumaiseksi. Ja se muuttuu sellaiseksi.

Me sitoudumme valmistamaan päivässä hakkaajaa kohti keskimäärin 10 kuutiometriä ja kasaajaa kohti 15 kuutiometriä ja traktoristia kohti 200 kuutiometriä reissulla, säästäen polttoainetta 15 kiloa. Me kehoitamme Komin ASSR:n kaikkia metsätyöläisiä, ajajia, traktoristeja, insinöörejä ja teknikkoja seuraamaan esimerkkiämme ja merkitsemään toisen stahanovilaisen vuoden voitolla.

Tasavallan johtavat puolue- ja sovettijärjestöt, hyväksyen Myjeldinskin metsätyöpunktin metsätyöläisten alotteen, ovat kääntyneet tasavallan kaikkien työläisten puoleen kehoituksella yhtyä sosialistiseen kilpailuun Karjalan kanssa.

Puutavaran hakkuu ja ajo

Karelles-trustissa tammikuun 20 päivään mennessä v. 1937

Tuotantolaitokset	Hakkuussa: Kvarttaaliplaanin täyttöpros.	Hakkuussa: Sesonkiplaanin täyttöpros.	Hakkuussa: Keskim. työntuott. dekaadin aikana	Ajossa: Kvarttaaliplaanin täyttöpros.	Ajossa: Sesonkiplaanin täyttöpros.	Ajossa: Keskim. työntuott. dekaadin aikana
Lespromhoosit:						
Kantalahden	14,5	37,8	5,6	11,2	23,4	6,9
Kiestingin	22,0	46,3	7,8	12,3	35,4	9,8
Tshupan	19,2	42,2	5,0	16,3	33,1	6,9
Kemin	16,3	44,8	5,8	8,0	23,3	5,8
Uhtuan	17,3	47,2	7,2	9,2	23,2	7,1
Rukajärven	30,5	62,9	8,2	15,2	38,8	9,1
Tunkuan	9,3	63,7	5,7	7,5	11,0	7,7
Sorokan	18,5	37,5	5,0	6,9	14,4	7,9
Paateneen	11,4	47,1	7,3	7,9	20,6	8,2
Petrovskin	17,6	50,0	6,7	6,7	25,8	7,8
Kontupohjan	19,5	55,6	6,0	9,0	21,5	9,0
Prääsän	22,1	45,8	7,3	2,6	10,0	7,6
Vieljärven	17,3	47,9	5,3	10,5	25,4	6,8
Aunuksen	23,7	50,1	5,5	15,3	9,8	5,4
Mekanisoidut baasat						
Olympian	9,3	33,7	5,3	7,5	11,0	—
Losinajagoran	9,9	17,9	4,8	0,7	2,0	—
Matroosan	31,4	54,4	11,0	1,3	5,4	—
Vilkan	35,8	58,2	8,3	3,8	24,5	—
Lososiinan	26,8	48,8	11,7	13,6	21,3	—
Derevjannajan	20,8	23,2	3,5	4,5	8,6	—
Pjazhijevoselän	28,1	40,5	6,2	3,8	6,3	—
Pain	30,8	36,7	7,8	5,4	15,2	—
Latvan	19,6	41,0	5,3	6,9	20,1	5,0
Paatjärven	33,8	19,7	6,7	1,9	2,0	—
Suurlahden ratapölkkysahan	29,6	34,4	5,7	0,3	8,5	—
Yhteensä	18,7	44,5	6,3	7,6	19,3	7,2

Mekanisoitu ajo

"Karelles"-trustissa tammikuun 20 p:ään mennessä v. 1937

Tuotantolaitokset	Kvarttaaliplaanin täyttöpros.	Sesonkiplaanin täyttöprosentti
Autobaasat:		
Motorinon	5,8	23,9
Kontupohjan	7,0	26,6
Lososiinan	13,6	27,0
Vilkan	3,6	21,9
Yhteensä	6,4	20,1
Traktoribaasat:		
Plesozeron	6,4	7,8
Knäsön	5,9	5,9
Ambornajan	3,9	4,9
Enkäjärven	3,9	4,0
Kierretin	3,9	4,0
Äynäkosken	2,5	2,3
Kannussuon	2,2	1,8
Kiskin	0,1	0,1
Ontajärven	4,7	4,5
Olympian	2,1	3,6
Losinajagoran	0,7	2,1
Velikajaguban	0,3	0,2
Lintujärven	1,6	3,0
Santalan	2,6	3,9
Säämäjärven	0,3	0,2
Interposjolkan	0,7	3,3
Kintaan	1,0	1,6
Matroosan	1,2	3,6
Pain	5,9	5,5
Latvan	1,7	1,2
Derevjannojen	3,0	6,9
Pjazhijevoselän	3,4	6,0
Paatjärven	1,3	1,6
Koveron N:o 1	0,7	2,6
Koveron N:o 2	1,6	6,4
Yhteensä	2,1	4,1
Kaikkiaan mekanismeilla	2,6	6,5

Toveri Pajunen toveri Filatovin luo

Tammikuun 28 p. vieraili toimituksessamme Matroosan punktin ja Karjalan tunnettu monituhansikko toveri **Valde Pajunen,** joka on matkalla tunnetun monituhansikon Kolodozerskin punktin stahanovilaisen toveri Filatovin luo.

Toveri Pajunen matkustaa Filatovin luo tutustuakseen lähemmin Filatovin työmetoodeihin ja samalla tehdäkseen tunnetuksi oman työtapansa.

Samana iltana hän matkusti lehtemme edustajan kanssa Petroskoista Puutosiin.

Nuorisoliiton Karjalan aluekomitean III pleenumi

Tammikuun 25 ja 27 päivinä työskenteli Nuorisoliiton Karjalan Aluekomitean III pleenumi. Pleenumissa käsiteltiin NLKNL:n Kantalahden ja Puutosin rajonikomiteain sihteerien t.t. **Kozhinin** ja **Shestakovin** selostukset "propagandatyöstä nuorisoliitossa", sekä Matroosan ja Uhtuan traktoribaasojen nuorisoliittojen järjestöjen sihteerien selostukset stahanovilaisen liikkeen tilasta nuorison keskuudessa metsätyömailla. Niinikään käsitteli pleenumi NLKNL:n Karjalan Aluekomitean sihteerin tov. **Marinushkinin** selostuksen lentäjien, planeristien ja parashutistien kouluuttamisesta kuluvana vuonna.

Pleenumin työhön ottivat osaa NKP(b):n Karjalan Aluekomitean sihteerit t.t. **Irklis** ja **Nikoljski.** **Tov. Irklis** kiinnitti puheenvuorossaan pleenumin huomiota nuorisoliittolaisten poliittisen kasvatuksen kohottamiseen korkeammalle tasolle ja nuorison luokkavalppauden lisäämiseen. (Karel-TASS).

Vastaava toimittaja K. VENTO

TIEDOITUS

Helmikuun 1 p. kello 6 illalla "Punaisen Karjalan" toimituksessa (Pushkinin katu 7) pidetään klubien ja punanurkkien johtajien, kirjastonhoitajien, tuotantolaitosten, klubien koulujen ja virastojen seinälehtien toimittajien ja "Punaisen Karjalan" kirjeenvaihtajien yhteinen neuvottelu.

Käsiteltävänä: Pushkinin päivään valmistautuminen.

Neuvottelun osanottajia pyydetään saapumaan huoneeseen N:o 302.

"PUNAISEN KARJALAN" TOIMITUS

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vast. toimittajan sij. ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответств. редактор — 7-90. Зам. отв. редактора и отв. секретаря — 7-90. Зав. отделами — 7-23.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б). адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7. комн. № 304, тел. 517. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-320 Заказ № 338 — Тираж 7.160 экз.